

SVENSK

VORSTEH

NUMMER 3 | 2019

**UPPTÄCK TJUSNINGEN
MED ANDJAKT**

**VATTENPASSION
– VAD ÄR DET?**

**RIKSARRANGEMANGEN
I HERRFALLET**

HISTORISK VIZSLAHELG

SVK HUVUDSTYRELSE

Ordförande

Rolf Grönstedt
Ensta 3, 178 93 Drottningholm
tel 070-225 96 95
rolf.gronstedt@telia.com

Vice ordförande

Mårten Berg
0587-101 41, 070-606 61 75
Marten.berg@telia.com

Sekreterare

Svante Morén
Bergviken 8, 937 92 Burträsk
tel 0914-100 35, 070-699 41 52
svantemoren@gmail.com

Övriga ordinarie ledamöter

Dag Teien
Gryningsvägen 16, 906 37 Umeå
tel 090-444 15, 070 369 33 36
nurmi1@mac.com

Katarina Farm Nordlander
Rude 196, 864 91 Matfors
070-247 9149
Katta_farm@yahoo.se

Fredrik Zethraeus
Tel 076-015 77 50
fredrik@goransberg.se

Anna Berg
Harstigen 5, 261 93 Saxtorp
Tel 0418-43 06 95, 070-355 17 73
annaberg@tele2.se

Suppleant

Andreas Nyquist
Blackstalund 307, 743 86 Bälunge
tel 070 542 97 60
andreas@abmarkentreprenader.se

Kassör

Agneta Ericsson
Gudmundtorp, Lillarp 108, 243 96 Höör
Agneta.ericsson@paperstanten.se
tel 070-399 9720

Revisorer

Roul Fahlin
Thomas Johansson

Valberedning

Per Ekenbäck (smk)
Maria Sandström
Caroline Karlsson

Medlemsregistrator

Lena Karén
Brovägen 3, 376 37 Svängsta
tel 070-932 42 77
medlemsregister@telia.com

Utställningssekreterare

Ann Lundgren
Yttersta 151, 946 92 Lillpiteå
tel 070-656 6340
ester2011@live.se

Provsekreterare

Bodel Göransson
Sportstugevägen 5, 832 96 Frösön
tel 070-674 0284
bodel@bahnhof.se

Materialförvaltare

Tina Bruck
Hasselvägen 11, 261 72 Häljarp
tel 0418-43 53 35, 070-813 31 74
tina.bruck21@gmail.com

Pokalfogde

Saila Suorsa
Södra Bredåker 403, 961 95 Boden
tel 070-230 1454
Saila.suorsa@telia.com

Viltspårsansvarig

Ingmar Tykesson,
Traneröd, 260 23 Kägeröd,
tel 070 528 20 96
svksodra@tele2.se

Webmaster

Svante Morén
Bergviken 8, 937 92 Burträsk
tel 070-699 41 52
svantemoren@gmail.com

ANSVAROMRÅDEN

AU

Rolf Grönstedt, Mårten Berg,
Svante Morén

Domarkommittén

Anna Berg (smk)
Ingemar Stöckel
Erik Gustafsson

Exteriörkommittén

Anette Erlandsson
Maria Sandström
Ann Carlström
Ellen Westerlund

Fullbruksprovsansvarig;

Agneta Ericsson
tel 0413-313 81, 070-399 97 20
Agneta.ericsson@paperstanten.se

Informationskommittén;

Mårten Berg (smk)
Svante Morén
Lotta Ivarsson

Redaktör Svensk Vorsteh;

Lotta Ivarsson
Hjoggmärk 13, 905 95 Umeå
tel 070-525 1171
svenskvorsteh@gmail.com

Avelskommittén;

Katarina Farm Nordlander (smk)
Helen Walsh, AR korthårig vorsteh
Saila Suorsa, AR strävårig vorsteh
Malin Nyström, AR kleiner
Annica Åström, AR grosser münsterländer
Kickan Hansson, AR långhårig vorsteh
Kristina Pettersson, AR ungersk vizsla

Internationellt;

Dag Teien
Gryningsvägen 15, 906 37 Umeå
tel 070-369 33 36
Nurmi1@mac.com

Klöviltsansvarig

Mikael Grennard (smk)
Björnfoten, 150 23 Enhörna
tel 070 588 6779
mikael@bjornfoten.se

Agria – vår
huvudsponsor
hundförsäkringar.

Agria
Djurförsäkring

Bozita Robur – vår
huvudsponsor
hundfoder.

BOZITA
ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

Svenska Jägareförbundet

SVENSK

VORSTEH

NUMMER 3 | 2019

Tidskrift för medlemmar i Svenska Vorstehklubben
Utkommer med 4 nr per år.

Utgivare: Svenska Vorstehklubben
Ansvarig utgivare: Rolf Grönstedt
Redaktion: Lotta Ivarsson (redaktör)

Redaktionens adress:

Lotta Ivarsson
Hjoggmärk 13, 905 95 Umeå
tel. 070-525 1171
svenskvorsteh@gmail.com

Layout och tryck:

StrandCompany Tel: 072-371 10 00

Annonsspriser:

	Helsida	Halvsida
Lokalavd:	1 250 kr	750 kr
Medlem:	1 250 kr	750 kr
Företag:	2 500 kr	1 750 kr

Nytt ang. annonserpriser Svensk Vorsteh

Vid samtidig bokning av helårsannons
(4 annonser samma format, samtidig bokning)
lämnas 25% rabatt, för tre införanden 15%
och för två annonser 10%.
Rabatten dras på sista fakturan.

Uppfödarrannonser:

Halvsida Kvartssida
400 kr 250 kr

Medlemsavgifter:

För 12 månader 450 kr
Familjemedlem 100 kr
SVKs bankgiro: 856-4056

Adressändringar:

Sändes till SVKs medlemsregistrator
Lena Karén, Brovägen 3, 376 37 Svängsta
070-932 42 77
medlemsregister@telia.com

Utgivningsplan 2019:

Nr	Manusstopp	Utkommer
1	17 januari	mars
2	17 april	juni
3	17 juli	september
4	17 oktober	december

Textmaterial till Svensk Vorsteh ska i möjligaste
mån skickas på CD eller via e-post. Redaktionen
förbehåller sig rätten att vid behov redigera insänt
material. Önskas bilder i retur ska
frankerat kuvert bifogas.

SVK på Internet:
www.vorsteh.se
ISSN 0346-2269

Omslagsbild: Mikael Grennard

INNEHÅLL NUMMER 3 2019

Ledaren	4
Riksutställning och Viltspårmästerskap 2019	8
Viltspårmästaren 2019	13
Upptäck tjusningen med andjakt	16
Nytt från lathundsgruppen	20
Ordet är ditt	24
Historisk vizslahelg	28
Regelgruppen – Revidering av regler inför 2022	30
Jakt över stående fågelhund i Offerdalsfjällen	31
Injagning av ung jägare	34
Nytt om namn	36
Nytt från avelskommittén	39
Våra Champions	44
Möte och Europacup i Andalusien 2019	46
Tankar i en jaktkoja	50
Prov- och utställningsprogram 2019	52

Den ljuvliga hösten är vår!

Snart är sommaren till ända och en höst fylld av träning, jaktprov och jakt stundar. Vad är då mer lämpligt än att läsa och inspireras av artiklar om jakt i Svensk Vorsteh eller i Jaktjournalen till förmånspris för SVK:s medlemmar.

I föregående nummer av SV fanns en artikel om skogsfågeljakt och i detta nummer en om andjakt. Dessutom fanns en artikel om ripjakt i nummer 2, 2017. Vi har även haft en artikelserie om viltspår och praktiskt eftersöksarbete. Syftet med artiklarna är att skapa inspiration men även ge tips till de som ännu inte hunnit prova olika jaktformer med våra allsidiga jakthundar. Glöm inte att ni måste lösa statligt jaktkort inför jakten men även för att delta på våra jaktprov.

Artiklarna syftar även till att skapa intresse för fler att bli medlemmar i SVK och att behålla och motivera befintliga medlemmar. Nya medlemmar måste få hjälp att komma in och trivas i klubben.

Det finns många goda exempel men ett av dessa är absolut den helg som ett engagerat gäng vizsla-ägare ordnade ideellt, se separat artikel i tidningen. Det finns numera enkla sätt att, t.ex. via en FB-grupp, nå ut och kalla samman till gemensam träning under gemytliga former.

När det gäller förslaget om att införa UT och AT får vi konstatera att vi inte lyckades belysa alla aspekter av detta. Utslaget från remissomgången visade tydligt att en majoritet var emot ett införande. Styrelsen la därför inte fram förslaget till beslut vid full-

»Det finns numera enkla sätt att, t.ex. via en FB-grupp, nå ut och kalla samman till gemensam träning under gemytliga former.«

mäktige. Vi har medlemmar som är mycket besvikna över detta och några har även valt att lämna klubben. Det är naturligtvis tråkigt att notera men genom att lämna avsäger man sig även möjligheten att påverka den framtida utvecklingen i klubben. Vi behöver både medlemmarna och deras åsikter.

Hur ser vår långsiktiga medlemsutveckling ut?

Går vi tillbaka till 1970 talet så ser vi att antalet medlemmar var cirka 600 vilket motsvarade antalet hundar som registrerades per år. Därefter ökar medlemsantalet fortare än antalet registreringar. Medlemsantalet varierar naturligtvis mellan åren men är för närvarande cirka 2 400. Det är intressant att notera att sett över de senaste dryga 15 åren så är antalet medlemmar i förhållande till registrerade hundar relativt konstant med cirka 3,6 medlemmar per

»De interna förutsättningarna kan vi absolut påverka genom att vara en "attraktiv" klubb!«

registrerad hund. Så tillgången på valpar påverkar rekryteringen av nya medlemmar.

Det finns naturligtvis många andra faktorer, både externa och interna, som påverkar medlemsutvecklingen. De externa faktorerna såsom tillgång till träning och jakt och kostnaden för detta har vi svårt att påverka, men det har stor påverkan på intresset för jakt med våra hundar, klubben och efterfrågan på valpar. Ett exempel på det är ju den mycket stora efterfrågan på Wachtelhundar under rådjursexplosionen på 90-talet.

De interna förutsättningarna kan vi absolut påverka genom att vara en "attraktiv" klubb! Slutsatserna från förra årets ordförandekonferens "Öppenhet, fadder- och ungdomsverksamhet, debutantprov, och jaktskola" är förslag på aktiviteter som vi centralt i samarbete med lokalavdelningarna definitivt bör jobba vidare med för att SVK fortsatt ska vara en attraktiv klubb att vara medlem i.

Träna nu ordentligt inför stundande prov. Det resulterar både i bättre provresultat och i mycket bättre jakthundar.

Jag önskar er lycka till både med prov och jakt.

*Rolf Grönstedt,
Ordförande SVK*

Sommaren 2019 blev tack och lov något mer lätt-och-lagom i jämförelse med 2018. Dvs bortsett från den ”överdosering” av sol och värme landet runt bjöds på sista veckan i juli. Men nu är september här och därmed väntar kvalitetstid på högsta nivå tillsammans med våra hundar.

Svensk Vorsteh nr 3 består som vanligt av en mix av det mesta. Rapport från Riksutställningen och Viltspårmästaren, förstås. Men fokus i det här numret ligger faktiskt på det våta elementet – vatten. I förra numret fick vi ta del av jakt på skogsfågel och i det här numret är det Jonas Segers tur att entusiasmera oss genom artikeln ”Upptäck tjusningen med andjakt”. En jaktform som numera tycks föra en litet tynande tillvaro i våra led jämfört med tidigare. Men vad går upp mot att stå gömd en tidig morgon när solen stiger och man knappt hunnit gnugga sömnen ur ögonen och änderna börjar sträcka? Vi nöjer oss nu inte bara med andjakt utan håller oss

kvar vid vattnet genom Lathundsgruppens senaste bidrag ”Vattenpassion – vad är det?”

En härlig tid har inletts på allvar och för den som har något spännande att dela med sig av står som alltid redaktionsdörren öppen! Lycka till allesammans oavsett om ni kommer att befinna er på resa mot fjäll, skog eller fält eller bara jagar på hemmaplan. Bara och bara, jaga hemmavid är väl det vi helst av allt önskar få göra men är få förunnat. Sist men inte minst, lycka till på provarenan alla som startar i höst. Vi hörs när kölden börjar bita i kinderna och det är dags att börja griljera julskinkan!

Lotta Ivarsson
svenskvorsteh@gmail.com

I nästa nummer

- Riksprov i Värmlandsskogarna
- Ripa – första certifierade brandskyddshunden
- Så jagar jag in min hund på klövvilt
- EU-cup för vizsla
- Duva – från skott till gryta

Manusstopp Svensk Vorsteh nr 4 infaller den 17 oktober.
Material skickas till redaktören Lotta Ivarsson
svenskvorsteh@gmail.com

BOZITA
ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

SKAPAR
VINNARE

I Vårgårda tillverkas Bozita Robur – ett vete- och spannmålsfritt superpremiumfoder med en stor andel färskt kött. Råvarorna är av högsta kvalitet och det breda sortimentet innefattar allt från valp till senior och från låg aktivitetsnivå till de allra mest krävande ansträngningar.

VETE- OCH
SPANNMÅLSFRITT

HÖGKVALITATIVT
PROTEIN

HJÄLPER
IMMUNFÖRSVARET

Bozita Sverige

bozita.se

RIKSUTSTÄLLNING OCH VILTSPÅRMÄSTERSKAP 2019

I bästa försommarsol och värme – nästan som vanligt får man väl lov att säga - genomfördes årets Riksutställning och Viltspårsmästerskap i och strax utanför Herrfallet lördagen den 15 juni. Text & Bild: Lotta Ivarsson

Det blev i år ett något komprimerat arrangemang eftersom både utställning och viltspårsmästerskap gick av stapeln samma dag. Allt sammans avrundades med den gemensamma middagen och prisutdelningen i Herrfallets restaurang. I prisutdelningen ingick traditionsenligt även utdelandet av vandringspriser till "Årets hundar".

Alla SVK-administrerade raser representerade
Inte bara Viltspårsmästerskapet uppvisade i år bredare representation av de SVK-administrerade raserna, så även Riksutställningen där samtliga sju SVK-raser deltog. Viltspårsmästerskapet representerades däremot inte av de tre nordligaste avdelningarna liksom SVK/Gotland. Det blev inte heller tredje gången gillt

för SVK/Södra att ta hem mästartiteln, utan nu fick vi se ett ekipage från SVK/Jämtland-Västernorrland som "Viltspårsmästare". Kleiner münsterländerhanen *AXXA* förd av Mia Lundin, ägd av Lennart Andersson, Sundsvall, försvarade den norra landsändan och det med bravur! Mer finns att läsa om Viltspårsmästaren på annan plats i detta nummer.

BIS där vinnaren kom från väst!

Nästan som vanligt, får man väl lov att säga, bjöd Herrfallet på ett onödigt varmt och soligt väder. Utställningsplanen förvandlas snabbt till en kokande gryta när sol och värme ligger på. Som tur är erbjuds skugga om man håller sig mot kanterna, men solen och värmen kräver sin förare och hund.

T h i bild BIS korthårig vorsteh J BJÖRNKÄRRETS HERTZOGIN AIDA. Uppf o äg Lennart Gullberg. På bilden tillsammans med BIM Jaime von den Donau-Wirbeln t v och BIS-domare Fredrik Norgren i mitten.

Tre utställningsmöjligheter samma helg

Till årets Riksutställning var 94 hundar anmälda. Anmälningssiffran är numera inte lika hög som tidigare, men då ska man ha i åtanke att under Riksutställningshelgen arrangerades utställningar på ytterligare två ställen ute i landet. Så har det varit under senare år och självfallet gör sig den konkurrensen påmind. Tyvärr får man väl lov att säga, för en större representation av hela SVK-Sverige i samband med Riksutställningen vore givetvis trevligt.

Bedömningen flöt snabbt och effektivt i de båda ringarna trots att en domaraspirant och en domarelev skulle få chans att ta del av bedömningen. Strävvhårig vorsteh, grosser münsterländer, kleiner münsterländer och långhårig vorsteh dömdes av Moa Persson med domarlev Per Lundström vid sin sida och i den andra ringen dömdes Fredrik Norgren korthårig vorsteh och ungersk vizsla med domaraspirant Vibeke Lorentzen Andersson.

Double i BIS till Björnkärrets Hertzogin Aida

BIS gick i år till korthåriga vorstehetiken *BJÖRNKÄRRETS HERTZOGIN AIDA*, uppfödd och ägd av Lennart Gullberg. Aida blev inte bara Best in Show utan även utställningens Bästa Veteran. Grattis Lennart liksom och övriga ägare av BIR-vinnare.

BIS-placeringar

BIS-1 Korthårig vorsteh J BJÖRNKÄRRETS HERTZOGIN AIDA. Uppf o äg Lennart Gullberg
BIS-2 Ungersk vizsla, strävvhårig C.I.B J NORD V-18 & NO V-18 SE V-14-15-16 SE V-17-18 AMBERPOINTS RED RUBY. Uppf Maria Freden. Ägare Louise Bjurlestam Darberg
BIS-3 Ungersk vizsla, korthårig SE JV-17 ILEX OF SKYROCKET. Uppf Nikoletta Varga, Ungern. Ägare Pernilla Söderström
BIS-4 Strävvhårig vorsteh J NO JV SE JV-17 SE VCh HORSFJÄRDENS MH DANA WINNER. Uppf Eva Ter-Borch. Ägare Eva Cederblad

BIS-R Kleiner münsterländer J VILTJÄGARENS AXA. Uppf Lasse Savela o Malin Savela. Ägare Malin Savela

BIS-oplac Grosser münsterländer SE VCh DJANGO VOM HELLEGRUND. Uppf Frank Koelbel, Tyskland. Ägare Bibbi Bonorden

BIS-oplac Långhårig vorsteh

KJÖTTEJEGERN'S FERRARI. Uppf Trude o Helge Heimstad, Norge. Ägare Kickan Hansson

BIS-valp Korthårig vorsteh TAPPRA SMACK. Uppf Philippa Järvinen, Kolsva. Ägare Marie Davidsson

BIS-veteran korthårig vorsteh J BJÖRNKÄRRETS HERTZOGIN AIDA. Uppf o äg Lennart Gullberg

BIS Avelsklass korthårig vorsteh SE JCh SE UCh SE VCh MICHRIMA FLINGA. Äg Louise Johansson

BIS Uppfödarklass korthårig vorsteh Louise Johansson o Christo Mostert, kennel Hunt Hard Gundogs

Trippelarrangemang 2020!

En lång, intensiv, solig och varm dag avrundades med middag och prisutdelning i Herrfallets restaurang. Kvällen blev inte alltför sen eftersom en lång hemresa väntade många deltagare dagen därpå.

Nästa år är det dags igen och då står inte mindre än tre arrangemang på dagordningen – Riksutställning, Viltspårmästerskap och avelskonferens. Sätt X i almanackan för 13–14 juni för då är det dags att inta Herrfallet med omgivningar på nytt och vi kan se fram emot ett gigantiskt get-together!

Kind of Art (My Hansson) sponsrade såväl Viltspårmästaren som utställningen liksom även Allt om Jakt & Vapen gjorde.

BIR långhårig vorsteh Kjöttjegern's Ferrar. Ägare Kickan Hansson.

BIR strävårig vorsteh J NO JV SE JV-17 SE VCh HORSFJÄRDENS MH DANA WINNER. Ägare Eva Cederblad.

BIR Grosser münsterländer SE VCh Django Vom Hellegrund. Ägare Bibbi Bonorden.

BIR ungersk vizsla, korthårig SE JV-17 ILEX OF SKYROCKET. Ägare Pernilla Söderström.

BIR kleiner münsterländer J VILTJÄGARENS AXA. Ägare Malin Savela.

BIS avelsklass korthårig vorsteh SE JCh SE UCh SE VCh Michrima Flinga. Äg Louise Johansson.

BIR ungersk vizsla, strävårig C.I.B J NORD V-18 & NO V-18 SE V-14-15-16 SE V-17-18 AMBERPOINTS RED RUBY. Ägare Louise Bjurlestam Darberg.

BIS-valp korthårig vorsteh Tappra Smack. Ägare Marie Davidsson.

Årets "Viltspårmästare" Axxa framgångsrikt förd av Mia Lundin, ägd av Lennart Andersson, Sundsvall!

Tenntavlan tilldelades Trubadurens Mighty Sam McClain, ägare Linda Eklund.

Maj Königs Vp tilldelades ungsk vizla Carpe Diem Damashca Aponivi, ägare Christer Malmvist.

Fjölårets "Viltspårmästare" Geir Törnqvist. I år "bara" 2:a men lika glad för det!

Hjorthornet tilldelades Vijaga Nixie, ägare Elin Stenberg.

Tollsbäckens Träff erhöll Vp till Bästa långhårig vorsteh ägare Johan Berndtsson.

På tredje plats vid årets "Viltspårmästare" slutade Maria Hallström-Ullmans grosser münsterländer Ebbi vom Diebeswinkel.

Kennel Bolundens Vp tilldelades Tappra Sazzoo, ägare Philippa Järvinen.

Alla mottagare av "Årets hundar" var inte på plats i Herrfallet, men Susanne Westman var där vars hund Norrbaggen's M'Zita tilldelats Tennskålen.

VILTSPÅRMÄSTAREN 2019

I år arrangerades SVK:s tredje rikstäckande tävling i viltspår, Viltspårmästaren. Första gången arrangerades detta mästerskap 2017 i samband med vårt 100-årsjubileum. Den tävlingen gick i skogarna utanför Härnösand på soliga berghällar och tät ungskog. I år var det, liksom 2018, SVK/Mellansvenska som stod för värdskapet med Andreas Nyqvist som tävlingsledare.

Text: Ingmar Tykesson. Bild: Lotta Ivarsson (om ej annat angetts)

Sex avdelningar och fem raser

Nio ekipage anmälde sig till tävlingen varav ett var tvungen att lämna återbud i sista minuten. Deltagarna representerade sina respektive lokalavdelningar som var Jämtland-Västernorrland, Småland Östergötland, Östra, Mellansvenska, Södra och Västsvenska.

Liksom förra året gick tävlingen på Andreas Nyqvists viltrika jaktmarker utanför Köping. I området finns de flesta arterna av klövvilt, vilket deltagarna blev väl medvetna om och hade en hel del problem med.

Krävande utslagsspår

Tävlingen avgjordes i år på ett normalt öppenklassspår där längden låg nära 700 meter. Erfarenheter från andra tävlingar är att det kan vara mycket jämt i toppen och svårt att utse vinnare efter detta spår. Av det skälet så fick de tre bästa ekipagen gå ett utslagsspår som Andreas hade konstruerat. Här provade man förmågan att spåra i växande gröda samt att visa förmåga att följa det spår man börjat på, en form av ID-spårning. Starten anvisades och alla spår gick till en gemensam mittpunkt och därifrån tog spåret en annan riktning till en av de flaggor utan markering som satts ut. Inte helt enkelt visade det sig. Lite nervöst för de tre delta-

Foto: Ingmar Tykesson

Vinnare av det tredje Viltspårmästerskapet, kleiner münsterländer Axxa, förd av Mia Lundin, ägd av Lennart Andersson, Sundvall.

garna var säkert att hela detta moment kunde följas från ett stort antal åskådare som hade utmärkt sikt över provområdet.

Öppenklassspåret gick i en delvis ganska besvärlig terräng som inte ställde till det för hundarna, men mer för förarna som stundtals fick slå sig fram i den täta vegetationen.

Fjölårets Viltspårsmästare, Lillihedens Ibbi med förare/ägare Geir Törnqvist redo att ta sig an ÖKL-spåret.

SVK/Östras representerades av Maria Hallström-Ullman och hennes Ebbs vom Diebeswinkel (den senare mer intresserad av att ta sig an dagens uppgift än att fotas!).

»Tävlingen
"Viltspårsmästaren" har
skapat ett stort intresse
för att träna viltspår
och det har varit många
deltagare i uttagningarna
för att få representera sin
lokalavdelning. «

Hur kan då tävlingen ha sett ut ur ett deltagarperspektiv?

Här en kort beskrivning baserad på flera ekipages arbete:

Samling på parkeringen vid Herrfallet och transport till Andreas Nyqvists gård några mil norrut där Andreas, tävlingsledare, och dagens tre domare, Kristoffer Göransson, Magnus Frödell och Ingmar Tykesson, tog emot. Efter en kort genomgång och lottning av startordning blev det förflyttning till provområdet. Respektive domare tog hand om sitt första ekipage och gick ut till spårstarten. Tidtagningen började när ekipaget gick in i startrutan som är ca 25 x 25 meter.

Hunden börjar söka i utkanten av rutan och går först ett varv utan någon direkt markering men på andra varvet får hunden tag i spåret och drar i väg. Efter bara ca 75 meter viker hunden tvärt av, ökar intensiteten och drar in i ett tätare parti. Tydlig viltstörning, dvs här har det passerat vilt, troligen rådjur eller hjort. Föraren tar själv tillbaka hunden och fortsätter framåt. Strax viker hunden av igen men denna gång lugn och i bra kontakt med spåret.

Nu känns hunden plötsligt osäker, stannar upp och börjar söka i ett begränsat område. Hittar spåret igen efter att ha klarat ut problemet med återgångsvinkeln. Så fortsätter det tills domaren efter ca en kvart säger åt ekipaget

Ungerska vizslan Hunt-Tibbs Xina med förare Joachim Andersson representerade Västsvenska.

Välförtjänt vätskepaus för domare Ingmar Tykesson.

att stanna för skottprov. Ett skott avlossas med startpistol, hunden blir påtagligt intresserad men sitter kvar. När domaren återvänt till ekipaget, fortsätter det framåt med bra fart – och plötsligt, spårslutet med klöv. En stund med beröm, godisbit och lek med klöven kan ekipaget återvända till samlingsplatsen.

Spännande finalspår och slutresultat

När alla ekipage genomfört tävlingen samlades domarna för att gemensamt gå igenom resultatet för varje ekipage och rangordna dessa. Domarna enades om vilka tre ekipage som gick vidare till utslagsspåret som genomfördes i anslutning till samlingsplatsen och som gav goda möjligheter för åskådare att se momentet.

Slutresultatet som redovisades vid kvällens prisutdelning blev.

1:a kleiner münsterländer *Axxa*, förd av Mia Lundin, ägd av Lennart Andersson, Sundsvall.

2:a strävharig vorsteh *Lille Skovbos Ibbi*, ägd och förd av Geir Törnqvist.

3:a grosser münsterländer *Ebbi vom Diebeswinkel* ägd och förd av Maria Hallström-Ullman.

Viltspårsmästerskapet sponsrades även i år av Karl Hedin. "Logga" här presenterad av hedersledamot Ulla Eckerberg och tävlingsledare Andreas Nyqvist!

Tävlingen "Viltspårsmästaren" har skapat ett stort intresse för att träna viltspår och det har varit många deltagare i uttagningarna för att få representera sin lokalavdelning. Det har också varit mycket positivt att kunna genomföra arrangemanget i samband med Riksstämman och då kunna ha en gemensam prisutdelning. Nu ser vi fram mot arrangemanget Viltspårsmästaren 2020 och hoppas att alla lokalavdelningar blir representerade.

En av höstens höjdpunkter är när det vankas andjakt, en jakt som ställer höga krav på dig som jägare och framför allt din hund. Tänkte här att jag skulle dela med mig av drygt 30 års erfarenhet på hur du lyckas och upptäcker tjusningen med jaktformen.

Text och Bild: Jonas Seger
SVK/Bottenviken, skribent för Jaktjournalen

UPPTÄCK TJUSNINGEN MED ANDJAKT

Apporterande hund

Sedan många år tillbaka säger regelverket att du ska ha tillgång till en apporterande hund vid de flesta fågeljakter. Men det misstänker jag inte är något problem för läsaren av denna tidning. Alla som gjort eftersöksgrenarna spår och vatten vet vad som gäller, hunden ska apportera det vilt som du som förare skjutit och avlämna viltet i sin förares hand. Vid andjakt ställer det ännu högre krav på hunden då änderna ibland är vid liv och gärna försöker fly undan den apporterande hunden. Inte helt ovanligt är att anden dyker och biter fast

sig i sjögräset och här tillkommer det ytterligare krav på hunden. Alla hundar jag har ägt genom åren har vid ett flertal tillfällen under andjakter dykt, eller åtminstone doppat ner hela huvudet för att få tag på anden. Detta är något hunden själv lär sig genom erfarenhet med tiden om apporten är befäst. Därför ska kravet från din sida vara att den alltid ska apportera det som faller och inte ge upp.

Jaktsätt

När jag får äran att döma duktiga elithundar på vattnet som låter sig dirigeras värmer det extra i

mitt andjägarhjärta. Ofta sitter du i ett gömsle bestående av ris eller kamouflagenät och hunden har ingen aning var änderna faller eller hur många änders som är skjutna. Då är dirigering guld värd och ett måste för att den ska bärga fåglarna. Apportering och dirigering och hur ni gör, är inget jag tar upp här, utan det finns andra uppslag på hur ni lyckas med det.

Jag jagar främst simänder, där gräsanden är vanligast tätt följd av blåsand och kricka. Det är uteslutande vildänder i mina trakter, även om en del utsättningar av ällingar sätts ut på några vatten här uppe i norr. Jakten på änders kan bedrivas på flera sätt som sträckjakt på flygande änders till och från matställen eller skyddade vassar. Uppflogsjakt, där man stakar fram en båt eller kanot i och vid vassar. Man kan klädd i vadarbyxor gå fram på grunda vatten och stöta upp fågel själv och det fungerar ypperligt att ha en hund som fattar stånd för änderna. Det fungerar även bra med vättar och lockpipor, speciellt senare på säsongen.

Gryning och skymning

Den absolut bästa tiden är då dagen gryr och de sena kvällarna i skymningen. Änderna sträcker då ut och in till matplatser och övernattningsvassar och det brukar vara full action med vinande vingar. Här bedriver man s k siluettskytte, då man inte hinner bli förvarnad om inkommande änders. Ser man siluetterna av fågel är de ofta inom bra håll och det gäller att vara snabb innan siluetten försvinner in i skydd av mörkret igen. Har du en anpassad bössa och tränat på bana med höga duvor, sidoduvor och motskott brukar skyttet fungera ganska bra. Ett tips kan vara att kolla upp med närmaste skytteklubb om det finns sportingbanor att träna på. Sporting är det absolut bästa skytteträningen för all fågeljakt vill jag med bestämdhet säga, då skyttet är väldigt varierande där man kan lägga banorna lite hur som helst. Jagar man

Att staka sig fram i vassar och skjuta änders på uppflog brukar vara en givande jaktform.

Med bra kamouflage, säkert skytte och en bra apportör kommer du att lyckas.

över våtmarker kräver lagen att man använder stålhagel. Jag skjuter med stål US4 och 32 gram, stål har inte samma verkan som bly men på änders under 30 meter är det ingen större skillnad.

Kamouflage

För att lyckas bra och få simänderna i håll

krävs det att du kamouflerar dig väl. Täck ansiktet med ansiktsmask eller liknande. På händerna har man handskar och om man är riktigt noga dekorerar man in bössan med kamouflagetejp. Ett vitt ansikte syns bra i den grön-gula vassen och blänket från hagelpipan syns väldigt långt och kommer få änderna att skygga och passera utom hagelhåll. Gömslena bygger jag ofta av ris från lövträd och om man lyckas få tag på rätt färg även med kamouflagenä. Försök bygga gömslen där du vet att änderna sträcker morgon och kväll. Jag bor vid en fin havsfjärd som är grund och en perfekt biotop för änder och gäss. Men jag har även hittat en del mindre skogssjöar som kan vara trevligt att jaga änder kring. Det är inte ovanligt att det under skogsfågeljakten även hänger ett knippe änder på ryggsäcken.

Gässen ökar

Från alla håll i Sverige hör man att gässen ökar och då främst grågås. Även här uppe längs Norrbottenskusten har grågäsen ökat explosionsartat de senaste 5 åren. Jag jagar gäss på samma sätt som med änderna, alltså ofta på sträck till och från havet och fältens matplatser. Här är det dock lätt att bli lite vilse på dess storlek och underskatta avstånd och hastigheten. Ett gammalt ordspråk säger att när du kan se ögat på gåsen är den i håll och det stämmer bra även men stålhaglena.

Skjut aldrig på för långa håll. För det resulterar bara i att fågeln har livshotande skador och på sikt får lida för det. När gässen är i håll är det lätt att missbedöma framförhållningen i tron att den flyger långsammare än den gör. Precis som med skyttet mot änder är det bara att svinga igenom fågeln och trycka av när framförhållningen är den rätta.

Dykänder

Under senare delen av hösten kommer det ner ofantliga mängder dykänder efter Sveriges kustland. Främst är det knipa som jagas och då med hjälp av vettar. Att sitta vid kustban-

Grågäsen ökar explosionsartat i stora delar av landet och bör jagas hårdare.

det och se flockar som anlant från de norra ishaven är en fröjd för ögat. Att sedan få lyckas lura någon till hagelhåll med hjälp av vettarna är en extra bonus. Här kan bilden av vättar vara avgörande hur framgångsrik jakt dagen blir. Det gäller att lägga vett-bilden rätt i förhållande till vind och vågor och bilden ska också lämna plats för landande fåglar. Man skjuter främst på änder som går ner för landning och på så sätt breder ut vingarna för att få ner farten. Hela bröstet blottas då och fåglarna brukar få en snabb död. Vid skadskjutningar så dyker speciellt knipan omedelbart och behöver då ett nådaskott när den går till ytan för att hämta luft. Kamouflage är viktigt även här, men dykänder känns inte lika vaksamma som simänderna tycker jag. Men ett bra gömsle, eller skåre är inte till någon nackdel, tvärtom.

Actionfylld jakt

Man behöver inte ha stora våtmarker för att

utöva en actionfylld andjakt. Änder finns vid de flesta mindre vattendrag, sjöar och blötmarker. Det gäller bara hitta deras födoplastser eller övernattningsplatser så har du garanterat en actionfylld jakt i gryning och skymning. Det finns även många hundlösa andjägare som gärna bjuder dig som har en apportrande hund på trevliga andjakter. För mig så finns det två heliga datum som bara min egen begravning kan få mig att missa. Det roliga börjar i Torneälven den 20 augusti på en holme som heter Paakosaari. Sedan är den stora premiären här hemma i viken den 25 augusti, ett dygn som börjar vid 02.00 med att man beger sig till det färdigbyggda risgömslet och inväntar gryningens änder. De äldre andjägarerna sa att det ska vara lågt till tak under andjakt, alltså dåligt väder med dis, regn och blåst. Men min erfarenhet tycker nog inte det alltid stämmer. Det händer minst lika ofta att kall och klar luft i solnedgången är det som änderna föredrar och då flyger lågt och inom håll för hagelbössan.

Skogsfågeln får vänta

Premiärjakterna brukar vara väldigt roliga med en massa fågel i luften och mycket pangande. Så skogsfågeln får helt enkelt vänta tills andmorgonen blir till dag och ibland sen eftermiddag. Det är tråkigt att så få ägare till våra raser inte jagar änder eller gäss. För det är en väldigt trevlig actionfylld jakt som ställer krav på en som jägare, hundförare och skytt. Krav som inte är speciellt svåra om man gör ungefär som jag beskrivit i texten, oavsett om det gäller vilda simänder, utsatta gräsänder eller dykänder. Träna hagelskytte, helst sporting. Kamouflage är viktig, kraven på hunden är höga, men långt ifrån svåra att uppnå. Har du en hund som är van med andjakt behöver du inte träna momentet vatten inför eftersöksgrönarna, hunden klarar av vattenmomentet hur enkelt som helst, jag lovar.

Hoppas vi syns i vassen!

Vem minns inte sitt första vilt, andjakten är en uppskattad jaktform hos de unga och nya jägarerna.

Artikelförfattaren och hunden Snoddas efter en lyckad morgon i vassen.

Foto: Susanne Östman

Tyska hoppet i pik!

VATTENPASSION – VAD ÄR DET?

Vid vattenapporteringen registreras vattenpassion. Vad är det och vad har vattenpassionen för betydelse för hur betygen sätts? Här nedan reder vi ut begreppen.

BEGREPPET VATTENPASSION

När en hund tar sig ner i och ut på simdjupt vatten kan den göra det på lite olika sätt beroende på orsaker som vi egentligen inte har fullständiga kunskaper om. Det vi däremot kan notera är att hur hunden gör har stark koppling, korrelation, till hur den sedan genomför sin arbetsuppgift. Vi ger ju hunden kraftiga markeringar genom kastet i unghundsklass, skott och kast i öppen klass för att i elitklass samspela med hunden genom att markera arbetsriktningen för den.

Beroende på hur man har tränat hunden genomför den uppgiften mer eller mindre en-

»"Vattenpassion" är inte mått på hur trevligt hunden anser det är att gå i vattnet utan en rubrik på hundens beteende.«

gagerat. En del hundar har så stark jaktlust att den endast med minimal retning självständigt arbetar för att hämta bytet. Som jägare och hundförare vill vi att hunden på ett snabbt och

effektivt sätt genomför uppgiften och därmed också hur den tar sig ut i vattnet. Effektivt ur jaktlig synpunkt är t.ex. att man bara ger ett kommando och sen kan man hålla utkik efter ett nytt vilt under tiden den arbetar.

Hundens effektivitet när den går i vattnet bedöms i en intensitetsskala från 1 till 5. Vattenpassion är alltså inte något mått på hur trevligt hunden anser att det är att gå i vattnet utan är en rubrik på hundens beteende.

HUR BEDÖMS VATTENPASSION?

Värdet 5. Hunden kastar sig handlöst i vattnet. Ur jaktlig synpunkt brukar inte en sådan igång ställa till problem men för hunden själv ökar risken rejält att göra illa sig på stenar och grenar som ligger under vattenytan. Men det är i sig ingen garanti för ett högt betyg, 7 % av de 3421 som noterats med 5 blev inte godkända.

Värdet 4. Snabbt i vattnet utan att kasta sig i.

Så vill vi att hundarna ska ta sig ut i vattnet, tveklöst, snabbt, målmedvetet och utan att föraren behöver engagera sig mer i hunden. Det är också så de absolut flesta hundarna gör men det har inte alltid varit så längre tillbaka i tiden. I den här gruppen blir 6 % av de 19942 starterna ej godkända.

Värdet 3. Långsamt i vattnet men utan tvekan.

De hundar som går långsamt i vattnet blir inte godkända till 11 %. Dock innebär det inte att hunden får ett lägre betyg om den genomför sin uppgift i övrigt korrekt. Men det man kan notera är att förarna i större grad försöker eller behöver stötta sin hund, att mana på den och i högre grad "glömmer" hundarna själv sin arbetsuppgift.

Värdet 2. Ovilig, trög efter upprepade kommandon.

Här ser vi hundar som är så försiktiga att de konsekvent måste manas på mer än önskvärt. Att man måste upprepa kommandon är väldigt störande både för hunden och även sett ur ett jaktligt perspektiv. Hela 30 % blir inte heller godkända.

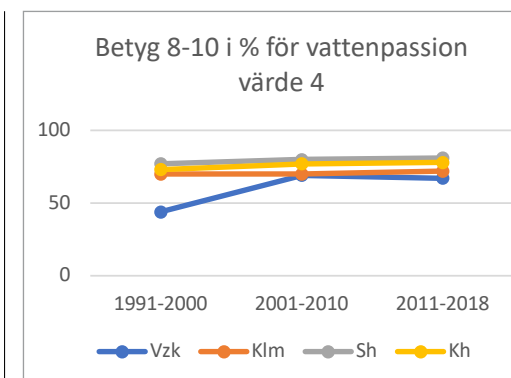

Diagram 1. Höga betyg hänger starkt ihop med vattenpassion värde 4

Värdet 1. Vill ej gå i vattnet.

Varför hunden inte vill gå i vattnet finns inget direkt svar på. Det kan ju vara direkt ovilja eller så har föraren gjort något som gör att den bara vägrar eller så har hunden någon dålig erfarenhet av för den obehaglig karaktär. Tikar som är skendräftiga och normalt inte har några problem med att gå i vatten kan också helt plötsligt vägra. Men allt går att träna upp så det är inte slut med en vägran.

UTVECKLINGEN AV VATTENPASSIONEN

Har vi lyckats förbättra vattenpassionen och i så fall hur? Bifogat diagram visas utvecklingen under tre perioder sedan 1991 i förenklad form. I diagrammet ingår inte långhårig vorsteh, grosser münsterländer och strävvhårig vizsla då de är så få att de inte går att göra statistik över.

Här har vi tittat på hur vattenpassionen hänger ihop med betygen 8-10 i klump, de betyg som brukar benämnas förstaprisnivå. Att titta på enskilda raser under varje år ger inte mer information än en förenklad form, sammanfattningen blir den samma.

Den korthåriga vizslan har en svag start men har ökat sitt värde 4 för vattenpassion med 60 %. Dock var antalet observationer ganska få till att börja med. Kort- och strävvhårig vorsteh har ökat med ca 5 % under samma tid medan

kleiner münsterländer i stort sett ligger still.

Har vi själva bidragit något till det här med riktad avel? Vi tror inte det, utan det som bidragit är sannolikt att man i aveln gjort ett val där man valt bort hundar med sämre "vattenpassion". Men man får inte heller glömma bort övning, träning, motivering vilket sker i högre grad nu än längre tillbaka. Hur vi än ser på vattenpassionen så kan vi konstatera att en bra sådan gör det betydligt enklare att nå höga vattenbetyg, en stor och viktig del är redan klart kan man säga. När det gäller betygen så är det flera faktorer som gör att de kan bli lägre än förstaprisnivån, viltet ska ju levereras korrekt i bra skick också, så även om sambandet finns är det träning och erfarenhet som visas i slutändan.

Lathundsgruppen

Rolf Bergman, Agneta Aldor,

Kenneth Sundvall, Marie Sallander

Hög vattenpassion kräver fritt vatten och kan se imponerande ut.

TREVLIG JAKTHÖST TILLÖNSKAS ALLA MEDLEMMAR!

Glöm inte att ni måste lösa statligt jaktkort inför jakten, men även för att delta på våra jaktprov.

Foto: Magnus Friberg

Det här är inte bara en hund.

Det här är en vorsteh som heter Sam.

Fr o m 1/1 2019 ökar vi rabatten för dig som är medlem i SKK från 10% till 15%!

Det finns minst 423 olika hundraser, därför är det logiskt med 423 unika försäkringar.

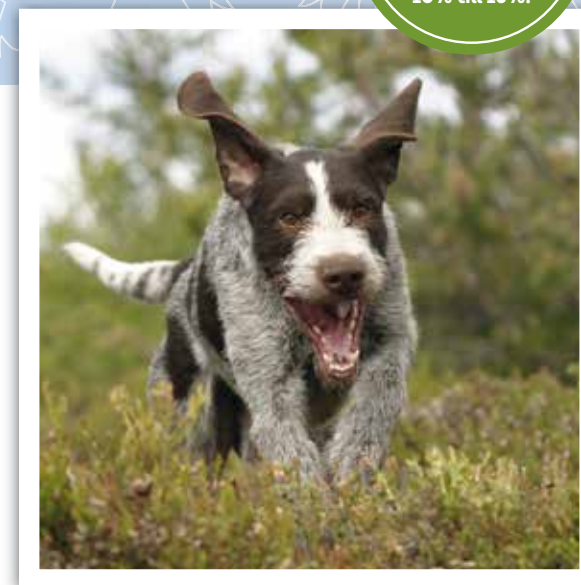
Alla vet att hundar ser ganska olika ut på utsidan, men vi vet att det även gäller för insidan. Därför är det logiskt att varje hundras får en egen, unik försäkring och tack vare vår mångåriga skadestatistik kan vi erbjuda det.

Vi vet helt enkelt vilka behov och besvär som karaktäriserar varje hundras och har byggt upp 423 unika försäkringar utifrån det. Och för att kunna erbjuda en heltäckande unikhet, så har vi även tagit fram ett antal blandrashundförsäkringar.

Välkommen!

Vill du veta mer? Ring 0775-88 88 88 eller gå in på agria.se för att hitta din lokala säljare.

Agria Djurförsäkring är Länsförsäkringsgruppens specialbolag för djur- och grödaförsäkring.

Agria
Djurförsäkring

KOMMENTAR ”ÄR KORTHÅRIG VORSTEH PÅ VÄG MOT EN GENETISK KOLLAPS?”

Jag vill kort kommentera artikeln ”Är korthårig vorsteh på väg mot en genetisk kollaps” i ”Svensk Vorsteh” nr 2, 2019 av Anette Gustafsson. Anette Gustafsson sammanfattar noggrant problem som finns i isolerade genetiska populationer: förekomst av sjukdomar med recessiva arvsanlag (dvs sjukdomar, där båda föräldrar måste ha varit anlagsbärare) ökar. Hur litet den genetiska basen är blir tydlig vid hennes exempelräkning.

Hon gör sedan ett antal åtgärdsförslag för att minska problemet. De flesta av förslagen kan mycket väl bidra till att bekämpa problemet. Tyvärr nämner hon inte den enskilt kraftfullaste åtgärden för att minska problemet med den ringa genetiska mångfalden: för in nya gener, dvs

SVAR ANETTE GUSTAFSSON:

Precis som du skriver Arne så är nog den enskilt bästa åtgärden att hämta in nytt blod från andra länder. Tyvärr är det också förenat med relativt stora kostnader för den enskilda tikägaren om man tänker sig att resa utanför de nordiska länderna. Ett annat alternativ är precis som du skriver

- importera hundar ur en annan ”genpool” eller
- åk utomlands och para väl meriterade svenska tikar med väl meriterade hanhundar.

I rasens hemland finns aktuellt 212 meriterade hanhundar som är godkända som avelshanhundar (<http://www.deutschkurzhaar.de/zuchtrueden/dk-zr.htm>). I flera andra europeiska länder finns även ytterligare hanhundar att tillgå.

Att använda några av dessa som inom aveln i Sverige skulle bredda det genetiska underlaget avsevärt.

*Med vänliga hälsningar!
Arne Allardt*

att man importerar en hanhund ur en annan ”genpool” men även det innebär ett risktagande för den som importerar. Köper man en vuxen hanhund där man har information om t ex tandstatus och HD samt att den har testats på respektive lands jaktprov med goda resultat på dessa, så får man även

vara beredd på att en sådan kostar en hel del pengar. Köper man en yngre hund så har man ingen aning om vad som händer med den som vuxen. Har den rätt egenskaper som jakthund, har den, den hälsa som en god avelshund måste ha? Det innebär förvisso att den blir billigare i inköp, men det är ändå ett stort risktagande att köpa en valp/unghund från utomnordiska länder och man måste vara fullt medveten om det när man importerar.

En möjlighet som inte ska glömmas är att det finns goda avelshundar i våra nordiska grannländer, Danmark, Norge och

Finland och att ett sätt är att öka den genetiska mångfalden genom att använda dessa. Utmaningen blir att sprida användandet av hanhundarna på ett sådant sätt att man som uppfödare inte lockas till ”Följa John” utan att ha mod att nyttja fler hanhundar med lite annat ”blod”. Den enskilt största utmaningen är kanske att lyckas med att komma förbi tänket – min uppfödning – till att man lyckas vidga begreppet till – vår ras. En utmaning så god som någon och något som just här och nu kan göra stor skillnad i det framtida avelsarbetet.

VAD HÄNDER NU?

Som positiv SVK-medlem till förslaget att införa unghunds- och avelstester enligt tysk eller dansk modell, VJP/UT och HZP/AT, undrar jag nyfiket vad som händer framöver. Hörde att förslaget inte kom upp till beslut på SVK:s årsstämma. Finns det någon arbetsgrupp som arbetar vidare på förslaget så att det kan antas på nästa årsmöte? Eller är ärendet vid vägs ände?

Jag vet att SVK:s ledning har arbetat hårt under året för att på ett bra sätt presentera proven på avdelningarna runt om i landet. Men när jag hör och läser invändningar från enskilda medlemmar är intrycket ledsamt nog att det fortfarande råder okunskap och missuppfattningar om vad proven innehåller och vilka krav som ställs. För inte handlar det väl om ett medvetet motarbetande? Det hörs högljudda, felaktiga påståenden, bl a om vilka

förväntningar systemet har på förighet och lydning. I värsta fall bidrar sådant till att dåligt förberedda hundar åker på prov och underkänns för att förarna trott att det här är något enkelt.

Jag hoppas att SVK:s ledning fortsätter det goda arbetet med förslaget om nya unghundstester och att våra medlemmar genom anordnande av träningar får möjlighet att grundligt förbereda både sig själva och hundarna, för att sedan kunna visa upp sitt allra bästa på de kommande proven. Träningen är rolig och krävande! Bäst av allt – när hunden är redo att bestå ett avelstest/AT har man en hund som kan apportera.

*Vänliga hälsningar
Christine Hansson, Höganäs
Medlem SVK/Södra*

SVAR ROLF GRÖNSTEDT, SVK/ORDFÖRANDE:

Tack för ditt brev Christine!

Förslag om ändringar i befintliga provregler liksom förslaget angående UT och AT var ute på remiss till samtliga lokalavdelningar. Information publicerades även på hemsidan och i Svensk Vorsteh. Syftet med remissförandet är att förslagen ska debatteras och att alla medlemmar ska kunna vara med och påverka.

Jag deltog på ett antal årsmöten och läste delar av debatten som fördes på sociala medier och konstaterade att de som var negativa till att införa testerna var mycket aktiva i debatten medan förespråkarna syntes och hördes i mindre omfattning.

Detta reflekterades även i svaren från lokalavdelningarna där en tydlig majoritet svarade att man inte ville att UT/AT skulle införas.

Sammanfattningsvis så ansåg man att det provsystem vi har med jaktprov,

eftersöksgrenar, fullbruksprov och viltspårprov ger tillräckliga möjligheter att utvärdera våra hundar i avelsarbetet.

Det uttrycktes en oro över att det förväntas ta för mycket resurser i anspråk. Vidare konstaterades att testerna bara kan genomföras i de södra delarna av landet och att de, därför rent praktiskt, bara blir tillgängliga för ett fåtal.

Rätt eller fel? Ja det kan man diskutera och ha olika uppfattningar om.

Utslaget från remissomgången var dock tydligt. SVK Huvudstyrelse valde därför att inte lägga fram förslaget till beslut vid fullmäktigemötet och planerar för närvarande inte heller att göra det vid nästa fullmäktige. Det utesluter dock inte att vi kan komma att fortsätta utvärdera olika konsekvenser och alternativ i frågan.

Rolf Grönstedt
SVK Ordförande

ADRESSÄNDRING

UTEBLIVEN TIDNING? NY ADRESS?

Kontakta SVK:s medlemsregistrator, Lena Karén

e-post: medlemsregister@telia.com

tel: 070-932 42 77

SVK/SÖDRA

SEPTEMBER

28 september

Prova-på-prov/fältråning

29 september

Debutantprov

OKTOBER

12 oktober

"Skåneprovet" med jaktprovsmiddag

13 oktober

"Frisks prov"

NOVEMBER

9-10 november

"Sena Elit", Tomelilla

13 november

Ringträning, Åstorp

20 november

Medlemsmöte

30 november

Höstutställning, Åstorp

Se hemsidan för mer info och anmälningsförfarande.

*SVK/Södra ser fram
emot en fin höst med er!*

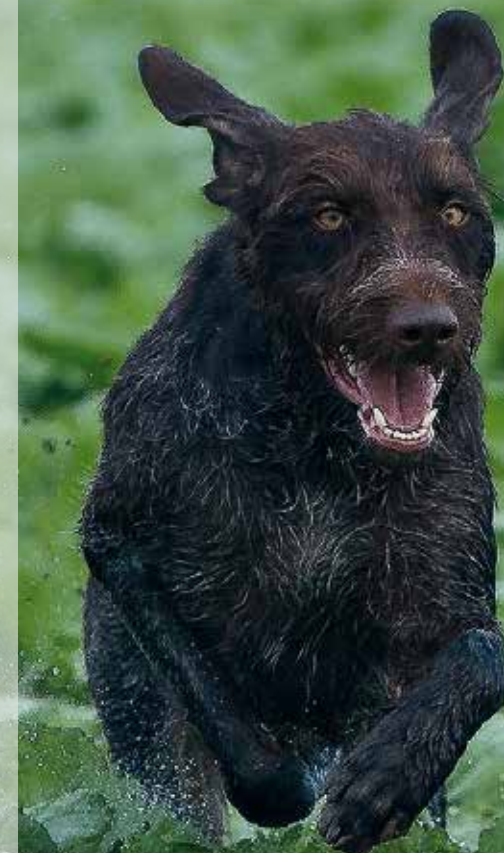

Foto: Eva Kits Nilsson

Sune Nilsson, en av helgens coacher.

HISTORISK VIZSLAHELG

Den 12–14 juli genomförde en grupp ideella entusiaster en vizslaträff i Ramnäs utanför Hallstahammar och intresset blev historiskt stort. Ett 40-tal personer deltog och minst lika många hundar, där både kort- och strävhaar var representerade. Tillfället lockade även ett antal besökare som gick i valptankar och deltagare kom inte bara från Sverige, utan också från Norge och till och med Italien. Text: Sofia Colldén

Stationer med prova-på-övningar

Programmet för dagarna bestod av ett antal stationer som deltagarna fick välja mellan. Malin och Tobias Liljeholm genomförde både i solsken och hållregn stadgeövningar med viltretning. Kristina Pettersson instruerade stadga vid uppflog, tipsade om hur man kan träna för att få en god avance och jobbade coachande med släpår och problemlösning kring detta. Mycket uppskattad individuell dressyrträning och coaching erbjöds av Eva Kits-Nilsson. Sune Kits-Nilsson, som även är aktiv inom Spaniel- och Retrieverklubben tog stort ansvar för apporteringsträning på land

och i vatten. Cilla Sandström och Malin Liljeholm höll dressyrpass med fokus på följsamhet och kontakt. För de som var intresserade av viltspår anordnades workshop på lördagen av Jeanette Feledi.

Evenemanget var ideellt arrangerat, kostnadsfritt och alla, oavsett erfarenhet och ambitionsnivå var varmt välkomna. Tack vare sponsring från Svenska Vorstehklubben kunde man tillhandahålla apportvilt av mycket god kvalitet åt deltagarna. Att helgen kunde genomföras var dessutom mycket tack vare de utmärkta markerna och den båt som Eva och Sune Kits Nilsson ställde till gruppens förfogande.

»*Detta arrangemang var på många sätt en språngbräda in i framtiden där vi förhoppningsvis får se fler ungerska vizslor starta på prov och fler aktiva medlemmar inom SVK.*«

Eftersöksprov med 21 anmälda

Under söndagen genomfördes ett särskilt prov i eftersöksgrenarna och flera var de som för första gången vågade anmäla sig till ett prov. Hela 21 vizslor var anmälda till ett och samma eftersöksprov, även det, historiskt i Sverige! Varje startande ekipage belönades med en present i form av foder från Four Friends och bästa hund i respektive klass fick med sig en fin fäll från samma sponsor.

Arrangemang med mersmak

Under informella former fördes diskussioner kring vizslans hälsa och framtid, men också kring hur viktigt det är med samarbete, god ton och positiv anda människor emellan, i verkliga livet, såväl som på nätet. Stämningen präglades av arbetsglädje, värme och trevnad. Redan innan helgen var över höjdes röster med önskan om fler, liknande evenemang. Detta arrangemang var på många sätt en språngbräda in i framtiden där vi förhoppningsvis får se fler ungerska vizslor starta på prov och fler aktiva medlemmar inom SVK.

Ideella arrangörer av vizslahelgen var: Cilla Sandström, Eva och Sune Kits Nilsson, Jeanette Feledi, Kristina Pettersson, Karin Olebjörk, Malin och Tobias Liljeholm, Sofia och Laszlo Colldén.

Foto: Karin Olebjörk

En av helgens deltagare i eftersöksgrenarna.

Foto: Eva Kits Nilsson

Strävhaarig vizsla.

Regelgruppen – Revidering av regler inför 2022

I Svensk Vorsteh nr 3 2018 redovisade regelgruppen de förslag till regler för jaktprov, fullbruksprov och championatbestämmelserna SE UCh, SE JCh, SE FBCh som skall gälla från den 1 januari 2022 samt förslag till regler för en ny provform Anlagstest, AT och Unghundstest, UT.

Under vintern 2018–2019 var regelförslagen på remiss hos lokalavdelningarna och kommittéerna under SVK huvudstyrelse och ett antal synpunkter lämnades.

Framst var det förslaget till införande av de nya provformerna AT och UT, som engagerade medlemmarna. Några av invändningen var att det är för dyrt och tar för mycket funktionsresurser i anspråk samt att våra nuvarande prov är tillräckliga för att bedöma våra hundars egenskaper och att det bara är i södra Sverige som testerna kan komma i fråga.

De övriga förslagen till ändringar accepterades i stort sett av remissorganen.

Inför fullmäktigemötet den 25 maj 2019 sam-

manställde regelgruppen inkomna yttrande och gjorde några mindre justeringar i förslaget till de nya reglerna.

SVK Huvudstyrelse tog inför fullmäktige mötet beslut att dra tillbaka förslaget om införande av AT och UT.

Fullmäktige behandlade regelförslagen paragraf för paragraf och godkände regelgruppens förslag på alla punkter.

Regelförslagen kommer nu att överlämnas till SKK för godkännande och kommer att gälla från den 1 januari 2022 och fem år framåt.

Regelgruppen

Ingmar Tykesson, sammankallande

MANUSSTOPP SVENSK VORSTEH NR 4, 2019 DEN 17 OKTOBER

Material skickas till svenskvorsteh@gmail.com

JAKT ÖVER STÅENDE FÅGELHUND I OFFERDALSFJÄLLEN

En fin höstdag var det så äntligen dags för en fjälljakt tillsammans med kompisen Göran Mattsson, ordförande i SVK/Jämtland/Västernorrland.

Text & Bild: Helge Larsen

Vi var spända av förväntan trots att väderleksrapporten förutspådde dimma. Visst hade vi dimma på vägen upp mot Korsvattnet, men plötsligt bröt solen igenom när vi passerade renslakteriet ett litet stycke från jaktmarken för dagen. Eftersom vi var osäkra på förhållandena hade vi, förutom hundar, bössa, fika och kamera, utrustat oss med både skidutrustning och vandringskängor. Det blev kängorna eftersom snön smält undan efter de senaste dagarnas snöfall. Lite illavarslande eftersom ripor som bytt/börjat byta fjäderdräkt kan bli lite otrygga om deras kamouflage, snön, helt

eller delvis försvunnit.

Det skulle visa sig att bli en helt magisk dag med våra tre hundar, Kajpängets Eir 2,5 år (strävårig vorsteh), Gaia 6,5 år (breton), Tvärnypets Leia 4 år (korthårig vorsteh).

Vi släppte Eir och Leia direkt ifrån vägen och som ofta vid första släpp blir det lite ystert sök och det stöttes någon ripa av bara farten. Gaia byttes in mot Eir och hon är ju en mycket erfaren fågelhund. Efter bara några minuter kom hon upp emot ett vanligtvis mycket ”hett” område. Så även denna dag och vi fann henne i ett stramt stånd i en sänka bredvid en sten.

Med bly i luften finns det alltid hopp!

Pulsen höjdes på oss båda, sannolikt på hundarna också. Hon stod bra till och det var öppet skottfält uppför en sluttning. Nu skulle det visa sig om fåglarna var varska eller trygga, d.v.s. hur nära vågar man gå hunden utan att fåglarna lyfter.

Jag bad Göran ställa sig snett bakom till vänster medan jag smög upp snett bakom till höger. Med Gaia är det ganska okomplicerat, hon står säkert och stördes inte av oss. Man kan t.o.m. se på hennes svans om fågeln sitter still eller rör sig. Rör sig svansen lite så rör sig riporna, står svansen still så trycker fåglarna.

Nåväl vi kom upp ca 5 m bakom hunden utan att några fåglar gick och jag gav tecken till Göran att jag skulle låta hunden resa. Gaia kördes på och fick en fin flock ripor i vinterdräkt på vingarna. Med ”bly i luften finns det alltid hopp” som man brukar säga, men som ofta vid en första situation är även skytten lite ”yster” och ”sköt förbi”. Man överraskas alltid av hur snabbt riporna lyfter och flyger kommer ur skotthåll.

Fåglarna seglade iväg i vår färdriktning och skulle finnas på fler gånger den här dagen. En god regel är dock att ta en liten paus och låta riporna få lite lugn och ro för att känna sig trygga på sin nya plats. Kullen blir också spridd, så det blir ofta singlar eller max två–tre ripor man kan hitta efter att ha fått en kull på vingarna. Riporna flög snett uppför slanten och därmed inte så långt, ca 200 m, och vi hade en ungefärlig landningsplats för delar av flocken.

Efter paus fick Eir komma in igen och Leia fick vila. Både Gaia och Eir var nu ganska peppade av att ha bevittnat ripornas flykt och hagelbössans mullrande. Eir försvann snabbt i riktning mot den förmodade landningsplatsen. Kanske inte det snyggaste sökmönstret, men det var ju trots allt medvind. Visst fanns dom där vi trodde och Eir fattade ett fint stånd. Hon står också väldigt säkert och nu var vi lite djävare vid ansmygningen eftersom fåglarna verkade vara trygga.

Samma procedur igen, Göran med bössan

Leia och Göran har funnit fikaplatsen för dagen.

»Dimman låg som ett mjukt duntäcke i dalgångarna och solen lyste från en något disig men blå himmel. Det blir inte bättre än så här.«

och jag skötte hunden. Jag gav Eir resningskommando ”ja” och hon gjorde en frejdig avance följt av ett rimligt lugn i flog och skott. Inte heller denna gång fälldes någon fågel, men det var bara två stycken av den första flocken på uppskattningsvis 12–13 fåglar.

Nu flög riporna längre och runt en liten topp, så vi sparade dom till eftermiddagen eftersom dom flög ur vår tilltänkta färdriktning.

Vi sneddade ner mot ett myrflak, över en strid fjällback och bort emot en het fjällrygg vid Gruvberget. På vägen dit hade vi ytterligare någon flock på vingarna och sammanlagt hade vi nu haft ca 30 fågel i luften. Hundarna hade skött sig exemplariskt men Göran var mycket missnöjd med sitt skytte. Jag lugnade honom med att det kommer fler situationer och att alla

En belåten skytt!

sparade fåglar finns ju kvar till en annan dag.

Det var nu dags för fikarast för både folk och få. Vi hittade en fin plats med utsikt över dalen och Övre Oldsjön. Dimman låg som ett mjukt duntäcke i dalgångarna och solen lyste från en något disig men blå himmel. Det blir inte bättre än så här.

Efter fikat vandrade vi mot den ”heta” fjällryggen med Leia och Eir i parsläpp. Eir fattade ett nytt stramt stånd. Denna gång bestämde jag mig för att resa på långt håll, ca 30 m, och låta Göran gå fram själv. När Göran var i position och gav mig klartecken gav jag resningskommando och Eir reste så djärvt att det ”rök” i ljungen. Nu hade Göran skjutit in sig och dagens första ripa föll i backen. Jag hade fått stopp på hunden och gav nu ett apportkommando vilket åtljuddes och hon hämtade snabbt ripan till en betydligt nöjdare skytt som stoppade sitt byte i säcken.

Ripa på vingarna – skott i luften – ripa i backen – apport!

Det enda som saknades nu var att Görans hund Leia också skulle få en fin situation. Vi vände nu kosan mot bilen och riporna vi sparade från dagens första och andra situation.

Tre mycket nöjda hundar, Leia, Eir och Gaia. Dom var alla lättvaggade den kvällen.

Min gissning att vi skulle stöta på dom igen visade sig stämma bra. Mycket riktigt fann vi på dom i en solig sluttning ”runt hörnet” på den lilla topp vi passerat nedanför under förmiddagen.

Leia och Gaia gick i parsläpp och nu var det Leias tur att hitta fågel och fatta stånd. Jag gissade att Göran skulle vara lite extra adrenalinstinn när han både skulle sköta sin hund och skjuta.

Leia stod också säkert och Göran kunde gå upp ca 5 m bakom henne. Återigen ett öppet skottfält ned i en sänka. Göran gav resningskommando och Leia gjorde precis som hon alltid gör, reste frejdigt – ripa på vingarna – skott i luften – ripa i backen – apport av fågel, helt enligt skolboken. En stoltare husse/skytt har jag nog aldrig sett.

Vi hade ytterligare några situationer på enstaka fåglar på väg tillbaka mot bilarna och det började skymma så smått. Väl tillbaka vid vägen började solen gå ner bakom topparna väster om Långsådalen.

Det blev till sist tre ripor i säcken, ca 70 fågel på vingarna, och Göran tackade för vad han tyckte var den bästa jakt dagen/guidningen som han kunde minnas.

INJAGNING AV UNG JÄGARE

Jag fick frågan en gång om hur blir man jägare. Jag minns inte exakt vad jag svarade. Men svaret bestod nog i en blandning av medfött intresse och lyckliga omständigheter.

Text & Bild: Peter Marino Nilsson

För jag växte inte upp i ett jägarhem. Pappa jagade älg sporadiskt men var ingen jägare. All fritid gick till gårdens hästar eller att reparera någon trasig skogsmaskin. De få jakt-dagar som ändå blev av var alltid för korta. Jag fick tjata för att de skulle bli av. Och tjat lönade sig. Pappa inhandlade en hagelbössa, modell elak ryskt dubbelpipigt spett. Den var direkt obehaglig att skjuta med. Men obehaget övervägdes av fördelarna. Nu skulle vi kunna jaga mer än bara älg. Pappas intresse var dock lika obefintligt som innan. Men lyckliga omständigheter gav möjlighet att få haka på några jägargubbar i bekantskapskretsen.

Jag hade fyllt tretton år den hösten. Första spårsnön hade lagt när jag skulle få följa på harjakt. Känslan när jag hörde gubbarna beskriva det självklara i att jag skulle ta med pappas hagelbössa var obeskrivlig. I moderns frånvaro sa pappa ok och sen bar det iväg. Väl framme fick jag ett vägpass i en kurva bakom Wikmans ödetorp. Stövaren drog iväg och jag lämnades ensam kvar med tydliga instruktioner till en nybörjare:

– Ställ dej här och vad du gör skjut int hunn!

Det blev så småningom upptag och drevet gick runt uppe på berget. Någon halvannan timme senare kom så haren och jag hade bara en nervös tanke i huvudet – var är hunden. Jag hade väntat mig en helt annan bild. En där

hunden skulle ränna i bakhasorna på jösse. Lätt överrumplad fick jag så bössan till axel och sköt. Den vintervite slog en volt och blev liggande i diket på andra sidan skogsbilvägen. Någon minut senare kom stövaren och blev kvar hos mig och haren. Kort därefter dök jägargubbarna upp med stora leenden på läpparna. Kaffeelden tändes och jag fick berätta hur allt gått till flera gånger. Jag tror jag mönade tio år denna dag.

Det blev rätt många jakter med farbröderna. En av dem var betänkligt yngre än de andra. Han hade dessutom en ung jaktchampion. En omtalat lydig finnstövare vid namn Molle. Tillsammans med husse Hans blev det många spännande äventyr. Alltifrån bitande midvinterjakter i månlyjus till att utforska helt nya marker. Ett veckoslut minns jag lite extra. Allt var planerat och klart för lördagens jakt när Hans ringde. Tyvärr var han tvungen att ställa in men ville jag låna stövaren så var det bara att komma och hämta honom. Vilket förtroende. Men hur skulle jag få hem honom ur skogen?

– Gör som jag brukar. Vissla när det är dags att åka hem. Molle känner ju dig nu så det ska nog gå bra. Annars kommer jag och hjälper dig, sa Hans.

Vilken jakttag jag fick. Helt själv med en jaktchampion i skogen. När det så var dags att

*»Där och då tändes jägarlågan ytterligare.
Jag bestämde mig för att skaffa egen hund.«*

dra hemåt hade Molle ännu drev i fjärran. Jag visslade, ropade hans namn och skallet tystnade. En lång stund senare kom en glad och lite trött stövare upp på grusvägen. När han såg mig ökade han takten och hoppade villigt in i bilen igen. Synd att ingen såg, tänkte jag och körde stolt och lättad därifrån. Där och då tändes jägarlågan ytterligare. Jag bestämde mig för att skaffa egen hund. Det blev dock ingen stövare. Omständigheterna ville annat. Men det var förvånande nog en harjägare som lärde mig grunderna ämnet hund och jaktlydnad.

I fjol höstas blev jag duktigt påmind om att jag numer nog tillhör gruppen jägargubbar. Brorsonen hade börjat tjata om att få följa med. Jag kunden inte undgå att känna igen mig själv. Ivern, intresset och viljan att få lära mer, oftare. Så vi tog en första jakt tillsammans. Turen gick upp mot samma berg som min första harjakt. Men denna gång var målet tjäder. Min gamle champion hittade det vi sökte. Det var som om han visste att injagning av ny jägare pågick när apporten lämnades i en storögd tioårings händer.

NYTT OM NAMN

ERIK GUSTAFSSON, DOMARKOMMITÉN

Jag är 56 år och tillhör SVK/Västerbotten, bor i Byske i Skellefteå kommun med min fru Anne-Christine och sonen Johan. Familjen består också av tre strävåriga vorstehundar.

Jag har varit aktiv i SVK sen början på 90-talet, med allt från att hålla lydnadskurser till att sitta i styrelsen och inte minst som deltagare på jaktprov. Min utbildning till jaktprovdomare gjorde jag i början på 2000-talet. Mina hundar *Gråfågeln Baron*, *Pictan Art Frank* och *Glesbygdens Hildur* är de som kan titulera sig svensk jaktprovschampion.

I unga år var det mest älgjakt jag kom i kontakt med eftersom min pappa jagade älg, men efterhand så utvecklades intresset för småviltsjakt mer och mer. Det var allt från åteljakt och fallfångst på kråkfåglar, räv, grävling, mm. till sjöfågeljakt och smygjakt på rådjur. Men framför allt så utvecklades intresset för fågeljakt, främst då på våra skogshöns. Jakten bedrevs då utan hund som trampjakt.

Första gången jag kom i kontakt med stående fågelhundsjakt var det med en engelsk setter

som väckte intresset och som jag lånade så ofta jag kunde. När jag skaffade mig min första egna hund så föll valet på korthårig vorsteh, mycket tack vare dess allroundegenskaper. Numera bedrivs jakten i huvudsak i en fantastisk natur där fjäll möter skog.

Jag ser fram emot arbetet i Domk och hoppas kunna medverka till att bevara den jaktliga synen på våra hundar och då inte minst på våra prov. Men sedan tycker jag att det är viktigt att vi domare också behåller vår ödmjukhet genom att själva vara deltagare på våra jaktprov.

EN FUNKTIONÄR VÄRD ATT UPPMÄRKSAMMAS

kännetecknas av "sitt osjälviska, omtänksamma och engagerade arbete till gagn för lokalavdelningens och dess medlemmars bästa".

Bara som en liten påminnelse inför valen 2019 av "Årets funktionär" som alla lokalavdelningar ombeds meddela SVK:s sekreterare Svante Morén senast slutet av mars 2020.

Foto: Åsa Stöckel

SVERIGE ÄR FANTASTISKT

VISSTE DU ATT SVERIGE ÄR ETT AV VÄRLDENS BÄSTA LÄNDER ATT JAGA I?

Få länder har så täta viltstammar och så stora möjligheter till jakt som vi har i Sverige. Det är tack vare Svenska Jägareförbundet och dess medlemmar. Tack vare oss har den svenska jägaren stor frihet under ansvar i jaktlagstiftningen, generösa jakttider, möjlighet till aktiv rovdjursförvaltning, tillgång och förtur till fjälljakten och inte minst den unika jakten med löshund. Se oss som en jaktens försäkring.

Som medlem får du dessutom 11 nummer av Svensk Jakt, försäkringar för dig och dina hundar och rabatter på massor som hör jakten till.

Allt det här för endast 50 kr i månaden. För att bli medlem, gå in på www.jagareforbundet.se/medlem

VÄLKOMMEN TILL JÄGAREFÖRBUNDET!

BLI
MEDLEM
DU OCKSÅ!

Ordinarie **600kr**
Ungdom (tom 25 år) **300 kr**
Utan tidning **300kr**

BETALA MED SWISH
Swisha belopp+personnummer
till 123 6261 986

Svenska Jägareförbundet

NYTT FRÅN AVELSKOMMITTÈN

TÄNKER DU ANVÄNDA DIN HANHUND ELLER TIK I AVEL?

Eller har du redan en valpkull eller två? Vad är det jag ska tänka på om min hund ska gå vidare i avel?

SVK:S AVELSMÅL

Varje uppfödare och hanhundsägare ska ha kännedom om SKK:s Avelspolicy, SKK:s Grundregler och djurskyddslagstiftningen samt SVK:s Avelsmål om man önskar få sin parning på hemsidan under Parningar som uppfyller SVK:s Avelsmål. Att kontakta sitt avelsråd innan parning är att föredra, då avelsrådgivaren/avelsfunktionären oftast har information om t.ex. eventuella andra parningar med den tilltänkta hanhunden. SVK:s Avelsmål finns att läsa under alla raser på hemsidan www.vorsteh.se.

Avkommeuppföljning

Att följa upp sin avel som uppfödare och hanhundsägare är av största vikt. Blev det som jag hade tänkt? Kan jag avla vidare med min hund?

Hur gör man en avelsuppföljning?

Aveln vilar på fyra grundstenar: *Mentalitet, hälsa, bruks (jakt-)egenskaper* och *exteriör*.

Mentalitet mäts objektivt antingen genom ett BPH (Personlighetsbeskrivning Hund) eller MH-test via SKK eller Svenska Bruks-

hundklubben. Dessa finns sedan att avläsa på SKK:s Hunddata och Avelsdata. Mentaliteten märks också naturligtvis i vardagen, på utställning, jaktprov och i samvaro med andra hundar. Hundar som visar aggressivitet, överdrivna rädslor (t.ex. skotträdsla) och hög stressnivå ska inte användas i avel.

Hälsa: Valpkullen ska utvärderas gentemot SKK:s och SVK:s hälso-program gällande HD, (höftledsdysplasi), ED (armbågsdysplasi) och andra sjukdomar som epilepsi, allergier, tassproblem, osteochondros, tandförlust och bettfel osv. Enbart friska hundar ska användas i avel.

Jaktegenskaper: Varje hund som startar på eftersöks- och jaktprov, får egenskapspoäng av domare i fart, vidd, reviering, följsamhet och vattenpassion. Dessa poäng ligger också som grund till avelsutvärdering. Man kan jämföra hundens egenskapspoäng gentemot rasens genomsnitt. Egenskapspoängen finns registrerade i SVK:s Resultatdatabas på hemsidan.

Exteriör: Hunden ska ha en rastypisk exteriör, inte ha t.ex. bettfel, tandförlust (se rasstandard) och andra avvikelser från rasstandard. Exteriören bedöms på SKK:s eller SVK:s utställningar. Lägsta avelskravet är Good från unghundsklass och uppåt.

Tik-/hanhundsägaren bör göra en avkommeuppföljning senast efter det att hundindividen haft 3 kullar. Uppföljning bör göras avseende hälsa, mentalitet, jaktegenskaper och exteriör. Är utfallet gott, kan ytterligare parning övervägas.

Foto: Sofia Coldén

SVK:s Avelskommitté har en tagit fram en blankett som stöd för avkommeuppföljning och den kan rekvireras från avelsfunktionär.

ENLIGT SKK:S GENERELLA AVELSPOLICY SKA FÖLJANDE GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER FÖLJAS

- Enbart friska och vuxna individer används i avel.
- Parningar får inte ske mellan nära släktingar. Rekommendation från SKK och SVK är att inavelsgraden i en parning inte ska överstiga 6.25 %, vilket motsvarar en s.k. kusinparning.
- Inga enskilda djur får tillåtas att producera ett stort antal avkommor. Detta innebär att ingen hund får ha fler avkommor än vad som motsvarar 5% av antalet registrerade valpar inom rasen de senaste 5 åren.

Vid frågor och funderingar är du alltid välkommen att kontakta din avelsrådgivare/funktionär.

UPPFÖLJNING AV RASSPECIFIKA AVELSSTRATEGIER (RAS)

Rasspecifika Avels Strategier (RAS) är ett dokument där alla Sveriges hundraser kartläggs avseende population, användning, mentalitet, hälsa och exteriör. Där beskrivs också vad vi vill förbättra och/eller bibehålla och hur vi kan arbeta för att utveckla våra raser. För Svenska Vorstehklubben raser hittar du RAS på vår hemsida, www.vorsteh.se under respektive ras.

Nu kommer en enkät att finnas tillgänglig på hemsidan för hundägare till hundar födda 2017.

Enkäten avser uppföljning inför kommande revidering av RAS för alla SVK:s raser.

Alla berörda hundägare kommer att få ett mail/brev med information kring enkäten.

Har du en hund född 2017 men inte fått brev om detta före den 10 september kontakta gärna avelsrådet för din ras för att lämna mailadress så ser de till att du får det.

RAS gagnar oss alla, såväl hanhundsägare och uppfödare, som hundägare och de som vill veta mer om rasen. Hjälp oss få in den här viktiga informationen!

Stort tack för din hjälp

SVK:s Avelskommitté

GROSSER MÜNSTERLÄNDER

Avelsråd Annica Åström

tel 070-221 70 70, annica.astrom@gmail.com

Rasen har en minimal avelsbas i Sverige. De senaste tio åren har 9 kullar fötts. Av dessa har endast två kullar haft båda föräldrarna registrerade i Sverige. Av de övriga fem har parningar skett i Tyskland, två i Norge och en med hanhund från Belgien. Någon matadoravel är det inte tal om här. Vi går även fria från för inavel, men faror framöver finns. I Tyskland har matadoravel skett, men där har man nu stramat åt användningen av populära hanhundar.

Mellan åren 2008–2017 importerade vi i Sverige 16 hundar varav 6 från Tyskland, 6 från Norge, 1 från Danmark och 1 från

Tjeckien. Hos de tyska importerna finns tyvärr några linjer som redan förts in genom tidigare parningar och det försvårar naturligtvis aveln. Därför är det av stor vikt att de personer som vill importera hundar tar kontakt med avelsrådet för att granska den tilltänktes linjer. Alla vi ägare av rasen måste tänka framåt!

Glädjande i nuläget är i alla fall att en kull med 6 valpar föddes den 9 juli och dessutom med svenskregistrerade föräldrar, *Dicte* och *Vassfjärdens Cello*.

Vi har fått ytterligare två viltspårchampions genom *Django Vom Hellgrund* med ägare Bibbi Bonorden och *Ebbie vom Diebeswinkel*

med ägare Maria Hallström-Ullman. Ebbie blev föroprovinnare på SVK/Östras viltspårprov och uttogs vidare att representera avdelningen i samband med "Viltspårmästerskapet" i Herrfallet där hon slutade som trea. Storartat!

Eftersök är rasens område nummer ett. I Tyskland framhålls deras all-roundjakt och ärftheten är därefter. Fokus ligger inte på fågel i samma utsträckning som i Norden.

Lyckad helg i Eskilstuna

Helgen 6–7 juli samlades tio grosser münsterländerägare i Eskilstuna hos Maria Forss och Michel Jezek för träning och umgänge. Vi diskuterade bland annat det faktum att rasen inte har något vandringspris och att det är hög tid att försöka få till det. Förslag mottages!

Detta är andra gången Maria tagit initiativ att samla oss och hennes önskan är att det ska bli en årlig tradition att träffas i Eskilstuna.

KLEINER MÜNSTERLÄNDER

Avelsråd Malin Nyström

Karmor 323, 826 92 Söderala

info@bicado.se, tel 0270-259 85, 070 399 9798

Avelsfunktionär – Vakant

RAS

Nu har arbetet med revidering av Rasspecifika Avelsstrategier (RAS) påbörjats och ska vara klart nästa år efter avelskonferensen. Arbetet med enkäten kommer att återupptas för att på sikt kunna få en bättre bild över rasens utveckling. Denna kommer att finnas på hemsidan och vi uppmanar alla som fött upp en kull födda 2017 eller äger en hund som är född detta år att svara på enkäten. Vi får försäkringsstatistik från Agria för att se sjukdomsstatistik och liknande. Det är bra att vi får in denna statistik, men denna statistik bygger på att hundarna ska vara försäkrade i Agria, vilket innebär att de oförsäkrade inte ingår i statistiken. Kostnaden för veterinärvården måste också överstiga självriskerna samt val av behandling och tillvägagångssätt när veterinären ställer diagnos och behandlar djuret kommer att påverka statistiken.

RAS är ett jätte viktigt dokument för att stämma av hur det ser ut i rasen och göra den informationen tillgänglig för alla. Ju mer vi

vet, både om rasen och individen och dess föräldrar, deras föräldrar i sin tur och kullsyskon mm, desto mer ökar möjligheten för att fatta bättre underbyggda beslut om val av avelsdjur och avelspartner, därför att vi för det mesta kommer att behöva göra kompromisser. Det är ju inte förrän vi har använt en hund i avel som vi kan utvärdera – under förutsättning ATT vi utvärderar avkommorna med hjälp av tester, prov, hälso- och mentalundersökningar etc.

Viltspårmästaren 2019

Stort grattis till AXXA med förare Mia Lundin som kammade hem titeln.

Hanhunds- och tiklistor

Ni kommer väl ihåg att anmäla er hund till våra hanhunds- och tiklistor om din hund uppfyller kraven. Den genetiska populationen behöver stärkas, kolla på hemsidan vilka krav som ställs och skicka mig ett mejl så får du en mall att fylla i som du därefter returnerar till mig. Kom gärna ihåg också att bifoga ett foto på din hund.

UNGERSK VIZSLA

Avelsråd korthårig ungersk vizsla – Kristina Pettersson

Lunda Råsbäcken 1, 611 96 Jönåker
tel 070 600 66 99, Kp.legvet@telia.com

Avelsråd strävårig ungersk vizsla – Sofia Colldén

Västra Radiogatan 41A, 854 61 Sundsvall
tel 070-614 6465, sofia_collden@Hotmail.com

Läs om Vizsla-träffen på separat plats i det här numret.

STRÄVHÅRIG VORSTEH

Avelsråd Saila Suorsa

Södra Bredåker 403, 961 95 Boden
tel 070-230 14 54, saila.svk@telia.com

Avelsfunktionär Lisbeth Fareby

Solstormsvägen 4, 981 46 Kiruna
tel 070-654 6673, Lisbeth.Fareby@skola.kiruna.se

KORTHÅRIG VORSTEH

Avelsråd Helen Walsh

tel mobil 076-876 95 22, hirvas1@gmail.com

Avelsfunktionär Åsa Stöckel

tel 070-547 51 95, asa.stockel@live.se

LÅNGHÅRIG VORSTEH

Avelsråd Kickan Hansson

tel 076-136 10 02
info@myhansson.com

HOS SVK/VÄSTSVENSKA ARRANGERAS SPÄNNANDE JAKTPROV UNDER HELA HÖSTEN 2019!

Vi ser gärna deltagare från hela landet.

SKOGSPROV 7 OCH 8 SEPTEMBER

Plats: Västra Götaland, alla klasser.

Sista anmälningsdag: 18 augusti

DEBUTANTPROVET 21 OCH 22 SEPTEMBER

Delat prov UKL och ÖKL för er som inte startat fältprov tidigare!

Plats: Västra Götaland. Fältträning erbjuds dagen före provet.

Sista anmälningsdag: 1 september

”SKÅPET” 28-29 SEPTEMBER

Odelat fältprov, alla klasser.

Plats: Västra Götaland. Vandringspriset ”Skåpet” delas ut till bästa elitklasshund.

Sista anmälningsdag: 8 september

FULLBRUKSPROV 5-6 OKTOBER

Plats: Tidaholm

Sista anmälningsdag: 15 september

”HALLANDSPROVET” 19 OCH 20 OKTOBER

Plats: Varberg, delat fältprov, alla klasser.

Sista anmälningsdag: 29 september

”SENA NOVEMBERPROVET” 2 OCH 3 NOVEMBER

Delat fältprov, alla klasser. En institution!

Plats: Västra Götaland, utgår från Falköping. Boende vid och runt Mösseberg Camping. Middag och umgänge på lördag kväll.

Sista anmälningsdag: 6 oktober

Mer information och kontaktuppgifter se Västsvenskans hemsida under www.vorsteh.se eller på Västsvenskans FB-sida.

ÅR 2020 ARRANGERAS RIKSPROVET FÄLT PÅ VÄSTSVENSKAS MARKER!

Vi utgår från Billingeus.

Vik redan nu torsdag till lördag
den 1 – 3 okt 2020.

VÅRA CHAMPIONS

Här presenteras nyblivna champions i text och bild förutsatt att championatet erhållits under de senaste 12 månaderna. Vid tilläggschampionat sker presentationen endast i text.

SE VCH WRETDALENS TINTIN SE31649/2016

Korthårig ungersk vizsla
e. CZ Ch CHT Jantar z Chlumcanské doliny
u. SE JCh l'esther Du Chateau Des Monedieres
Uppfödare: Maria Fredriksson, Ålberga
Ägare: Anki Gneib, Stockholm

SE UCH VILDFJÄDERNS MV LUNA SE39458/2016

Korthårig vorsteh
e. J SE JCh Teiens Mieto
u. SE UCH SE JCh Vildfjäders Nj Vips
Uppfödare och ägare: AnnChatrine Lindmark och Stefan Lundgren, Umeå

SE VCH DJANGO VOM HELLGRUND SE46846/2018

Grosser münsterländer
e. VDHZBGM24/15 A Tiro vom Ahler Esch
u. VDHZBGM318/09A Ida vom Steenpiep
Uppfödare: Tanja & Frank Koelbel, Tyskland
Ägare: Bibbi Bonorden, Tranholmen

SE UCH SE JCH TAPPRA SCRUTTAN SE16107/2017

Korthårig vorsteh
e. SE UCH SE JCh FI JCh Esspes B'Joppe
u. SE UCH SE JCh Tappra Silva
Uppfödare och ägare: Philippa Järvinen, Kolsva

UTÖKAT CHAMPIONAT

SE UCH SE JCH DK UCH HORSFJÄRDENS MH-L'UNIQUE SE 43057/2016 är nu även SE VCH.
Ägare Eva-Ter-Borch, Österhaninge

FULLBRUKSPROV 2019

FULLBRUKSPROV 2019

Kommer under hösten
att arrangeras av:

SVK/Östra den 28–29 september
Plats: Grönsöö

SVK/Västsvenska den 5-6 oktober
Plats: Tidaholm

Läs mer på
resp lokalavdelnings hemsida.

MÖTE OCH EUROPACUP I ANDALUSIEN 2019

Text & Bild: Marie Nylander

I mitt uppdrag som Svenska Kennelklubbens delegat i FCI Commission for Continental Pointers fick jag återigen möjligheten att komma till Andalusien, Spanien, där årets möte men även Europacup för kontinentala stående fågelhundar gick av stapeln i mitten av februari. Det är där som vårens stora träningar för såväl proffstränare som privata hundägare börjar för att få hundarna i form till den efterföljande Europaprovssäsongen. De kommer från när och fjärran, exempelvis Ukraina, Argentina, Danmark, Sverige m.fl. länder. Årets prov gick kring Paradas ca 5 mil från Sevilla.

Till årets Europacup hade Sverige ett team, efter uttagning på CACIT-prov i Skåne i januari. Jag var lagledare för teamet bestående av Anders Due med sina två strävårshannar *Bogeskovens Braveheart* och *Bogeskovens Mi-*

chael och Amir Saidizand med sina bretontikar *Mustang des Bois de Gland* (aka Lambourgini) och *Miss des Bois de Gland* (aka Maserati), den sistnämnda fick hoppa in som reserv då det blev återbud från ordinarie.

Det hade varit ett antal prov innan jag kom, men för mig blev det första provet att bevista Prix d'Excellence, CACIT-prov öppet för de som vill anmäla, som gick på söndagen. Inga svenska framgångar tyvärr. Måndagen var för mig vikt för FCI-mötet. Anders startade då sina hundar på ett strävårsprov och det gick riktigt bra – Anders och Michael fick 1 *Excellent*.

FCI-möte

På mötet var det en lång diskussion kring årets EU-Cup men även kring de kommande. Fem-

ton deltagande länder med 52 ekipage. De vanligaste raserna var som vanligt kort-hårig vorsteh och breton. Det hade visat sig att Montenegro hade anmält två olika lag så det beslutades att det lag som skulle godkännas var det lag som landets kennelklubb anmält. Om inte de hundarna fanns på plats så skulle laget uteslutas. Tydligt hade man förra året, då jag inte kunde närvara i Frankrike, bestämt att återigen återgå till enbart solosläpp men två dagars mästerskap. En lång diskussion fördes hur man ska utse individuell Europamästare. Slutligen bestämdes att om det är två olika CACIT-vinnare så ska dessa säras genom *barrage* dag två. Om inget CACIT har utdelats någon av dagarna så ska det genomföras *barrage* mellan CAC-vinnarna, men minst CAC måste en Europavinnare ha fått.

De kommande årens arrangörsländer fastställdes till 2020: Serbien (där f ö VM 2019 kommer att gå) omkring 20-22 mars 2021, Kroatien gärna i slutet av februari och 2022 Tjeckien.

Vidare så godkände kommittén SVK:s nationella regelverk att även gälla för CACIT-prov i Sverige. Även ett regelverk för Europa Cup för ungersk vizsla från Ungerska Kennelklubben godkändes trots att inte någon representant från landet närvarade. Därför har regelverket varit till varje medlemsland för godkännande först (Sverige är inte medlemmar). För att slippa detta förfarande framöver beslutades att kommittén inte tar upp några regelverk till beslut om godkännande om inte ingivande land finns representerat på mötet. Slutligt beslut i dessa frågor ska ännu fattas av FCI:s General Committee.

Mot kvällen var det invigning av Europacupen med presentation av lagen samt lottningen

Team Sweden.

inför nästa dags prov. Båda provdagarna provas hundarna i singelsläpp, solo.

Tisdag morgon dag 1 i Europacupen. Fyra partier med två domare i varje. Inget lag får ha hela sitt lag i samma parti, vilket betydde att våra deltagare var fördelade på två olika partier. Jag valde då att följa Amir och hans bretoner. Som vanligt väntan, väntan och åter väntan innan det blev någon avfärd. Ganska svalt på morgonen men frampå dagen blev det 21 grader varmt och det kan man ju konstatera att det är en stor omställning från kalla Sverige... Ingen svensk premiering under dag 1. Bästa hund blev en korthårstik från Frankrike med CACIT och i *barrage* mötte hon en Griffon Korthals, de enda två hundarna som under dagen tilldelats CACT.

Onsdag morgon dag 2 i Europacupen. Även denna dag fyra partier och även nu följde jag Amir. Anders hade ju sin egen hejarklack med sig och det är svårt att bege sig mellan partierna. Återigen väntan, väntan och väntan innan avfärd men till slut så. Lambourgini först ut av Amirs hundar, missade tyvärr fågel så en blev ingen premiering. Lite senare var det Maseratis tur och hon gick riktigt fint. Uppnådde ett

»Andalusien bjuder på enorma ytor att prova hundarna på och olivlundar ligger linsprängda i terrängen.«

fint stånd och Amir kom upp och skulle skjuta med den lånade revolvren som var laddad med åtta skott. Döm om vår förvåning när vapnet bara klickade – alla skotten klickade. I och med detta kunde inte Maserati premieras, men hade bara skott avlossats så hade hon tilldelats CACT, men utan skott så inget pris... Sååå surt. Ingen premierring för Team Sweden denna dag heller.

Den franska tiken från dag 1 *Habby du Pas des Cabanelles* fick CACT även dag 2 tillsammans med ytterligare två korthår, men i barrage blev det inte något CACIT utdelat, varför hon stod som slutlig segrare och bästa lag blev Frankrike med Spanien och Ukraina på de två följande platserna.

Oändliga marker

I anslutning till att Europacupen för kontinentala fågelhundar genomförs så har det av tradition även genomförts rasmästerskap för korthårig vorsteh och breton. Självklart stannade jag för att bevista AICEB (Amicale Internationale Club de l'Epagneul Breton) Championship Printemps. Eftersom vi nu hade två svenska bretoner på plats så deltog Amir med ett svenskt team, som jag fick vara ledare för. Även detta två CACIT-prov över två dagar. Lite speciellt är att hundarna först genomgår en exteriör kontroll, där hundarna poängsätts och lagets medelpoäng ingår i slutliga resultatet för laget. Ett poängsystem finns även för beräkning av jaktprovets resultat.

Återigen var det samling med presentation av de deltagande lagen som såklart föregicks av viss väntan. Dessa prov gick i trakterna kring *Fuertes de Andaluca*, på en av Spaniens rikaste markägares domäner. Vad sägs om 70 000 hektar mark! Fjorton deltagande länder – och Sverige var ett av dem. Andalusien bjuder på enorma ytor att prova hundarna på och olivlundar ligger linsprängda i terrängen. I dessa olivlundar har rödhönsen gärna sitt natthärbärge. De gör som våra fasaner – träar under natten.

Allt trevligt har ett slut – så också denna resan.

SVK/VÄSTERBOTTEN ARRANGERAR UTSTÄLLNING

Datum: 17 november 2019

Plats: Stall Peka, Umeå

Sista anmälningsdag: 3 november

Domare: PAULA SUNEBRING

För mer information kontakta:

Maria Gustafsson, 070-338 94 95.

Se även www.vorsteh.se samt
FB SVK Västerbotten.

Foto: Maria Gustafsson

**Kleiner münsterländer
Snöyrans
Michelangelo, BIR vid
Lyckseleutställning
i maj.**

DEN VÄXANDE FÖRENINGEN

(Spår av satir kan förekomma)

Text: Peter Marino Nilsson

Vi är nu inne i en hektisk tid för ägaren till någon av SVK:s raser. Knappt har vi hunnit se duvorna sträcka, råbockarna lockas, gässen flockas och morkullorna trycka – förrän vi passerat det heliga datumet 25 augusti. Några har nu hunden på släpp längs fjällsidornas ripviden. Någon sitter dold i en vassrugge och väntar på sträckande änder. Andra, liksom jag, strövar i de milsvida norrländska tjäder-skogarna. Det är nu vi bannar, skäms eller förhoppningsvis gläds och njuter av stora mått. Oavsett var du befinner dig eller vilken typ av jakt som du brinner för – hoppas jag att du hunnit få en dos jaktlycka. Bättre medicin mot livets tråk och måsten lär vetenskapen aldrig förmå skapa.

I jaktkojan häromkvällen kom begreppet i hand på tal. Ett fint gammalt uttryck i hundsammanhang, som dessvärre lätt kan byta preposition. Jaktlydnad lär vara världens mest flyktiga vara. Många kan vittna om hur känslan att jycken är i hand försvinner i en grisblink. När väl i ersatts med ur är tillvaron med ens inte lika angenäm. Men när blodtrycket antar farliga nivåer kan viss tröst gå finna i faktumet - man är inte ensam. Tvärtom tillhör man det stora flertalets förening. Medlemsavgiften betalas i minskad jaktlycka. Här sviktas heller aldrig medlemstalen. Tvärtom finns en strid ström av nytillkomna. Flertalet tenderar stanna livet ut och kan titulera sig hedersmedlemmar.

Föreningen består av en rätt brokig sammansättning. Här återfinns t ex ”bortförklarings-arnas experter”. Om inte otur eller ständiga yttre omständigheter ställer till det så handlar det mest om konsten att undvika det jobbiga. Blinka för problemen helt enkelt.

– Egentligen hade jag tingat en annan valp. Jag hann inte träna som jag tänkt och unghunden är också ännu för ung för att kunna ställas krav på. Hon ska bara få mogna lite mer.

I skaran återfinns även ”sökarna” – de som ständigt letar nya enkla quick-fix-metoder och allvetande gurus att tillbedja. Hundar skjutas land och rike runt och får bevittna husses/mattes hallelujamoments under ett par intensiva kursdagar. Väl hemma igen är vardagen förbluffande oförändrad.

– Nästa helg ska vi på kurs igen och lära oss dricka termoskaffe med fel hand och knick-edickträna löparbete på missions-tjäder.

En annan grupp i föreningen uppvisar tydliga tecken på anlag för spelmissbruk. Trots att unghunden tjuvreser, knallar och går efter allt som flyr undan så söker man ivrigt nya tillfällen att släppa på fågel. Nästa gång kanske turen vänder. Polletten måste bara få trilla ner. All-in, kosta vad det kosta vill.

– Sist hade jag tagit fel långlina. Fido missade strålen så han trampade upp rapphönsen i munnen. Nästa helg har vi bokat voljär-drop-in.

Foto: Jonas Seger

Familjerådgivningen har här också en potentiell målgrupp. Han och hon delar ivrig och olydig hund, i nöd och olust. Det råder ständigt och återkommande delade meningar om det mesta som rör hunden. Det man möjligen kan enas om är att den andre gör fel.

– Vad var det jag sa. Hade du inte gjort så hade det inte blivit så. Du gör ju aldrig som jag säger (i efterhand).

Tekniknördarna ska vi inte heller glömma. Ingressen för allt som går på batteri och kommuniserar trådlöst är djupt förankrat. Allsköns tekniska data kan rabblas utantill (till skillnad från hundens stamtavla). Hund och jakt är god förevändning att leta mer prylar, vars tveksamma användning snart ersatts med en ny pryl. Diversehandeln tackar och bockar.

– Jag har beställt nya IR-kamera till drönaren. Nya kongo'batterierna ingår. De är ett måste.

Vidare kan nämnas teoretikerna, tvärsäkerhetsexperterna, baktalarna och föredettingarna – alla finns dom i föreningen. Mångfalden är stor och det finns plats för alla. Tillsammans skapas en sorts spännande inramning och kontrast till den skara som irriterande nog inte är med i föreningen. Dvs de som har sån jäkla tur med allt...

P.S. Glöm inte tänka som en ungarl på dans i Pajala.

– Den som tvekar då tillfället ges blir utan jaktlycka!

SVK:S PROV- OCH UTSTÄLLNINGSPROGRAM 2019

Foto: Marie Olsson

PROV 2019

SVK Södra	Kategori	Klass	Ort	Övrigt
20190512	Ordinarie Viltspårprov	Anl, Ökl	Kågeröd	
20190101-1231	Rörliga viltspårprov	Anl, Ökl		
20190101-0430	Särskilda prov – Alla	Ukl, Ökl, Ekl		
20190701-1231	Särskilda prov – eftersök	Ukl, Ökl, Ekl		
20190916-1231	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl		
20190721	Eftersöksprov	Ukl, Ökl, Ekl	Skåne	
20190803	Eftersöksprov	Ukl, Ökl, Ekl	Skåne	
20190331	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Skåne	Vårpövet
20190929	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Skåne	Debutantprovet
20191012	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Skåne	Skåneprovet
20191013	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Skåne	Frisks' minne
20191109-10	Jaktprov-fält, delat	EKL	Skåne	Sena elitprovet Internationellt, cacit (ett prov, två dagar)

SVK Småland - Östergötland

20190101-1231	Viltspårprov, rörliga	Anl, Ökl	Småland/Östergötland	
20190101-0430	Särskilda prov – Alla	Ukl, Ökl, Ekl	Småland/Östergötland	
20190701-1231	Särskilda prov – eftersök	Ukl, Ökl, Ekl	Småland/Östergötland	
20190916-1231	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Småland/Östergötland	
20190428	Viltspårprov, ordinarie	Anl, Ökl	Jönköping	
20190707	Eftersöksprov	Ukl, Ökl, Ekl	Jönköping	
20190811	Eftersöksprov	Ukl, Ökl, Ekl	Ljuder	
20190818	Eftersöksprov	Ukl, Ökl, Ekl	Boxholm med KM	
20190921	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Öland	
20190922	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Öland	
20190928	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Renstad med KM lördag	
20190929	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Renstad	

SVK Gotland

20190401-0820	Viltspårprov, rörliga	Anl, Ökl		
20190616-1231	Särskilda prov – eftersök	Ukl, Ökl, Ekl		
20190916-1231	Särskilda prov – fält	Ukl, Ökl, Ekl		
20190505	Viltspårprov, ordinarie	Anl, Ökl		
20190810	Eftersöksprov	Ukl, Ökl, Ekl		
20191004	Jaktprov – Fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl		
20191005	Jaktprov – Odelat	Ukl, Ökl, Ekl		
20191006	Jaktprov – Odelat	Ukl, Ökl, Ekl		

SVK Västsvenska

20190606	Viltspårprov, ordinarie	Anl, Ökl	Västra Götaland	
20190101-1231	Viltspårprov, rörliga	Anl, Ökl		
20190101-0228	Särskilda prov – eftersök	Ukl, Ökl, Ekl		Undantag: Funktionärsprov inför ordinarieprov
20190101-0228	Särskilda prov – fält	Ukl, Ökl, Ekl		Undantag: Funktionärsprov inför ordinarieprov
20190728-1231	Särskilda prov – eftersök	Ukl, Ökl, Ekl		Undantag: Funktionärsprov inför ordinarieprov
20190901-1231	Särskilda prov – fält (skogsfågel)	Ukl, Ökl, Ekl		Undantag: Funktionärsprov inför ordinarieprov
20190728	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Abild	
20190810	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Hunneberg	
20190907	Jaktprov – Skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Västra Götaland	
20190908	Jaktprov – Skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Västra Götaland	
20190928	Jaktprov – Fält, odelat	Ukl, Ökl, Ekl	Västra Götaland	Skåpet
20190929	Jaktprov – Fält, odelat	Ukl, Ökl, Ekl	Västra Götaland	Skåpet
20190921	Jaktprov – Fält, delat	Ukl, Ökl	Västra Götaland	Debutant
20190922	Jaktprov – Fält, delat	Ukl, Ökl	Västra Götaland	Debutant
20191005	Ordinarie Fullbruksprov		Tidaholm	Datum kan komma att flyttas
20191006	Ordinarie Fullbruksprov		Tidaholm	Datum kan komma att flyttas
20191019	Jaktprov – fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Halland	
20191020	Jaktprov – fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Halland	
20191102	Jaktprov – fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Falköping	Novemberprovet
20191103	Jaktprov – fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Falköping	Novemberprovet

SVK Östra

20190505	Viltspårprov, ordinarie	Anl, Ökl	Vallby/Enköping	
20190101-1231	Viltspårprov, rörliga	Anl, Ökl	Östra	
20190101-0515	Särskilda prov – Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Östra	
20190701-1231	Särskilda prov – Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Östra	
20190101-0415	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Östra	
20190916-1231	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Östra	
20190714	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Gälö	
20190803	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Skyttorp/Uppsala	
20190908	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Fiskeså	
20190414	Jaktprov – Fält, delat	Ukl, Ökl	Grönsö/Enköping	Nybörjareprov
20191005	Jaktprov – Fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Långtora	
20191026	Jaktprov – Fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Långtora	
20191109	Jaktprov – Fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Långtora	

SVK Mellansvenska

20190101-1231	Viltspårprov, rörliga	Anl, Ökl	Mellansvenska	
20190101-0430	Särskilda prov – Alla	Ukl, Ökl, Ekl	Mellansvenska	
20190713-1231	Särskilda prov – Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Mellansvenska	
20190825-1231	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Mellansvenska	
20190713	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Rämen	
20190727	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Karlstad	
20190804	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Sollerön	
20190911-14	Jaktprov-skog, odelat	Uk, Ekl	Hällefors	Riksprov Int (ett prov, över flera dagar)
20191005	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Värmland	
20191006	Jaktprov-fält, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Värmland	

SVK Jämtland - Västernorrland

20190101-1031	Viltspårprov, rörliga	Anl, Ökl	Jämtland Västernorrland	
20190101-0515	Särskilda prov – Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Jämtland Västernorrland	
20190701-1231	Särskilda prov – Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Jämtland Västernorrland	
20190101-0430	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Jämtland Västernorrland	
20190825-1231	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Jämtland Västernorrland	
20190713	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Härnösand	
20190713	Prov Eftersöksgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Åsarna	
20190329	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Mittådalen	
20190330	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Mittådalen	
20190331	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Mittådalen	
20190830	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Mittådalen	
20190831	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Mittådalen	

forts. SVK Jämtland - Västernorrland

20190901	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Mittådalen
20190928	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Mittådalen
20190929	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Mittådalen
20191005	Jaktprov – Skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Solberg
20191006	Jaktprov – Skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Solberg

SVK Västerbotten

20190101-1231	Viitspårprov, rörliga	Anl, Ökl	Västerbotten
20190101-0430	Särskilda prov – Alla	Ukl, Ökl, Ekl	Västerbotten
20190701-1231	Särskilda prov – Eftersökgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Västerbotten
20190825-1231	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Västerbotten
20190706	Prov Eftersökgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Umeå
20190720	Prov Eftersökgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Skellefteå
20190727	Prov Eftersökgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Storuman
20190831	Jaktprov – Skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Skellefteå
20190901	Jaktprov – Skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Skellefteå
20190913	Jaktprov – Fjäll, delat	Ökl	Klimpfjäll
20190914	Jaktprov – Fjäll, delat	Ökl	Klimpfjäll
20190915	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Klimpfjäll
20190921	Jaktprov – Skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Lycksele
20190922	Jaktprov – Skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Lycksele

SVK Bottenviken

20190101-1231	Viitspårprov, rörliga	Anl, Ökl	Bottenviken
20190101-0430	Särskilda prov - Eftersök	Ukl, Ökl, Ekl	Bottenviken
20190601-1231	Särskilda prov – Eftersök	Ukl, Ökl, Ekl	Bottenviken
20190101-0430	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Bottenviken
20190825-1231	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Bottenviken
20190706	Prov Eftersökgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Råneå
20190728	Prov Eftersökgrenar	Ukl, Ökl, Ekl	Arvidsjaur
20190830	Jaktprov – skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Arvidsjaur
20190831	Jaktprov – skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Arvidsjaur
20190901	Jaktprov – skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Arvidsjaur
20190921	Jaktprov – skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Arvidsjaur
20190922	Jaktprov – skog, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Arvidsjaur

Ladypokalen, endast kvinnliga förare
CACIT

SVK Malmfälten

20190501-0930	Viitspårprov, rörliga	Anl Malmfälten	
20190601-1130	Särskilda prov – eftersök	Ukl, Ökl, Ekl	Malmfälten
20190101-0501	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Malmfälten
20190825-1231	Särskilda prov – Fält	Ukl, Ökl, Ekl	Malmfälten
20190720	Eftersöksprov	Ukl, Ökl, Ekl	Kiruna
20190330	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Abisko
20190331	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Abisko
20190413	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Dundret
20190414	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Dundret
20190831	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Kiruna
20190901	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Kiruna
20190928	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Dundret
20190929	Jaktprov – Fjäll, delat	Ukl, Ökl, Ekl	Dundret

UTSTÄLLNINGAR 2019

2019-03-23	Sättila	SVK Västsvenska	2019-05-31	Lycksele	SVK Västerbotten
2019-05-11	Roma	SVK Gotland	2019-06-15	Kiruna	SVK Malmfälten
2019-05-12	Växjö	SVK Småland-Östergötland	2019-06-15	Arboga/Herrfallet	SVK Mellansvenska
2019-05-12	Piteå	SVK Bottenviken	2019-08-17	Vårgårda	SVK Västsvenska
2019-05-19	Hässleholm	SVK Södra	2019-11-17	Umeå	SVK Västerbotten
2019-05-19	Östersund/Bringåsen	SVK Jämtland-Västernorrland	2019-11-24	Upplands Väsby	SVK Östra
2019-05-25	Vagnhärad/Tullgarn	SVK Östra	2019-11-30	Åstorp	SVK Södra

SVK / SÖDRA

ORDFÖRANDE: Göran Lang
Gudmundtorp, Lillarp 108, 243 96 Hörö
tel 070-530 2611, goran.lang@live.se

SEKRETERARE: Göran Ask
Slimmingevägen 50-18, 275 64 BLENTARP
tel 070-816 10 75
goranjask@outlook.com

KASSÖR: Agneta Ericsson
Gudmundtorp, Lillarp 108, 243 96 Hörö
tel 0413-313 81, 070-399 9720
Agneta.papperstanten@paperstanten.se

Bankgiro: 5144-8835
Hemsida: www.svksodra.se

SVK / GOTLAND

VICE ORDFÖRANDE: Björn Eriksson
Gammelnärommunda 612,
623 67 KATTHAMMARSVIK
tel 073-600 27 84
bjorn.rommunds@comhem.se

SEKRETERARE: Sabine Toftén
Mästerby Sallmunds 315,
622 32 GOTLANDS TOFTA
tel 076-830 10 56
sabine.toften@telia.com

ADJUNGERAD KASSÖR: Anita Pettersson
Vallstena Norrgarde 327, 624 32 SLITE
tel 070-348 32 24
gocha.pettersson@hotmail.com
Bankgiro: 349-2147
Hemsida: www.svk-gotland.se

SVK / SMÅLAND ÖSTERGÖTLAND

ORDFÖRANDE: Åsa Brusback Green
Drättinge 4, 561 91 Huskvarna
tel 036-860 3325, 0705-314359
asa.brusback@gmail.com

SEKRETERARE: Marie Davidsson
Nybygget Hägna, 573 99 TRANÅS
tel 070-255 1041
marie-davidsson@live.se

KASSÖR: Monica Holmberg
Dala Norrgård 6, 561 95 LEKERYD
tel 070-378 0509
monica.watterbygden.se
Bankgiro: 5466-3174
Hemsida: www.svk-smost.se

SVK / VÄSTSVENSKA

ORDFÖRANDE: Stefan Svensson
Hultgränd 9, 517 96 HULTAFORS
tel 070-554 33 75
svensson.hultet@gmail.com

SEKRETERARE: Björn Holgersson
Västgötagatan 6, 441 43 Alingsås
tel 0322-131 41, 072 561 4116
b_holgersson@hotmail.com

KASSÖR: (utanför styrelsen) Inga-Lill Hermansson
Postgiro: 72 62 14-0
Hemsida: www.vorsteph-vast.se

SVK / MELLANSVENSKA

ORDFÖRANDE: Tomas Jensen
tel 070-666 23 23
tomas@trossnasgard.se

SEKRETERARE: Lisa Danielsson
tel 0240-251 23, 070-215 41 19
lisa.danielsson@telia.com

KASSÖR: Christina Berg
Mellanvägen 3, 771 42 Ludvika
tel 070-591 37 03
christina-berg@tele2.se
Postgiro: 70 54 10-9
(Bankgiro 5553-8920)
Hemsida: www.msvk.se

SVK / ÖSTRA

ORDFÖRANDE: Magnus Eklund
Järfälla
tel 070-723 22 52
eklund.josh@gmail.com

SEKRETERARE: Frida Aldor
tel 076-138 98 88
frida.aldor@gmail.com

KASSÖR: Carl Arosenius
tel 070-305 20 92
Postgiro: 118 93-5
Hemsida: www.svkostra.se

SVK / JÄMTLAND VÄSTERNORRLAND

ORDFÖRANDE: Göran Mattsson
Ordforandevj@gmail.com

SEKRETERARE: Bo Hallnäs,
Örnsköldsvik
tel 070 – 579 49 02
sekreterarejv@gmail.com

KASSÖR: Mattias Edström
Kassorjv@gmail.com
Plusgiro: 61 39 08-3
Hemsida: www.jvkv.se

SVK / VÄSTERBOTTEN

ORDFÖRANDE: Lennart Andersson
Tobacka 39, 911 93 Vännäs
tel 0935-12488, 070-6742184
lennart.andersson@vmfnord.se

SEKRETERARE: Svante Morén
Bergviken 8, 93792 Burträsk
tel 0914-100 35, 070-699 4152
svante.moren@tieto.com

KASSÖR/AU: Anders Nordwall
Marmorvägen 34, 90742 Umeå
tel 090-194830
nordwall.anders@gmail.com

Plusgiro: 675 22-3
Hemsida: www.svkvasterbotten.se

SVK / BOTTENVIKEN

ORDFÖRANDE: Peter Åström
Tallåsvägen 72, 951 52 KALIX
peter.astrom@billerudkorsnas.com

SEKRETERARE: Lars Hallerfors
Stavagatan 23, 933 34 Arvidsjaur
tel 072-226 2733, lhallerfors@icloud.com

KASSÖR: Ann Lundgren
Yttersta 151, 946 92 Liljpite
tel 072 218 0077
kassor@svkbottenviken.se
Bankgiro: 5751-3657
Hemsida: www.svkbottenviken.se

SVK / MALMFÄLTEN

ORDFÖRANDE: Lotta Olovsson
Porfyrvägen 18, 981 40 Kiruna
tel 0980-191 29, 070 646 44 91
charlotta.lovsson@gmail.com

SEKRETERARE: Sofia Barsk
Kyrkstugvägen 26, 981 91JUKKASJÄRVI
tel 073-815 86 88
sofia.barsk@svenskfast.se

KASSÖR: Marina Skotte
Storbyvägen 5, 980 61 Tarendö
tel 0978-200 34
marina@tarendo.nu

Postgiro: 25 21 87-0
Hemsida: www.svkmma.se

Returadress:

Lena Karén
Brovägen 3
376 37 Svängsta

Sverige Porto betalt, Port Payé

NÄSTA NUMMER KOMMER VECKA 51 2019

Manus ska vara redaktionen tillhanda **senast den 17 oktober 2019** och sändes till:

Lotta Ivarsson

Hjogmark 13, 905 95 UMEÅ

Tel 070-525 1171

svenskvorsteh@gmail.com

Foto: Jonas Seger

